

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วันรับ..... 265521

วันลงทะเบียน.....

เลขทะเบียน..... 2

เลขเรียกหนังสือ..... A28.0126ก 2564

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2564

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแหง)

กรรมการ ว่าที่ร้อยโท

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรคคำ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชัย จันทร์ชุม)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ นาคคุณทรง)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรคคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....-5 พ.ย. 2564 ปี.....

- ชื่อเรื่อง** : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- ผู้วิจัย** : นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ
- ปริญญา** : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- อาจารย์ที่ปรึกษา** : รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ นาคคุณทรง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी
- ปีการศึกษา** : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมะค่าพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test Dependent Sample) ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 82.20/80.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.44, S.D.=0.47)

คำสำคัญ: การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ; สอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : The Learning Activities of English Reading Comprehension Abilities By Using Murdoch Integrated Approach for Mathayom Suksa 1 Students

Author : Miss Kotchaporn Pattaraprasert

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Associate Professor Dr.Tassanee Nakunsong
Assistant Professor Dr.Tipaporn Sujaree

Year : 2021

ABSTRACT

This research aimed to (1) examine a required efficiency of Learning Activities of English Reading Comprehension Abilities By Using Murdoch Integrated Approach for Mathayom Suksa 1 Students to criterion 75/75 (2) compare learning reading comprehension abilities of Mathayomsueksa 1 students who learn through Murdoch Integrated approach from their pre-test and post-test scores. And 3) to student's satisfaction to Learning Activities of English Reading Comprehension Abilities By Using Murdoch Integrated Approach. The sample of the study consisted of 32 Mathayomsueksa 1 students of Makapittakom School, Mahasarakham Province in the second semester of the academic year 2020. They were selected by Cluster random sampling. The research instruments included 1) lessons plans of Murdoch Integrated approach on Chinese literature; 5 plans each, each for 2 hours, total 10 hours, 2) a 30-item test of reading comprehension abilities and 3) a 20-item of 5- point scale questionnaire of satisfaction towards Learning Activities of English Reading Comprehension Abilities By Using Murdoch Integrated Approach. The statistics used in this research were mean, standard deviation, percentage, and the T-test for dependent sample. The results of the study were as follows: 1) The efficiency Learning Activities of English Reading Comprehension Abilities By Using Murdoch Integrated Approach for Mathayom Suksa 1 Students was 82.20/80.63 which is higher than the target set 80/80. 2) English Reading Comprehension Abilities for Mathayom Suksa 1 Students after learning Murdoch Integrated Approach was significantly higher

at the statistical level of .01. 3) The Mattayomsuksa 1 student's satisfaction towards the Learning Activities of English Reading Comprehension Abilities By Using Murdoch Integrated Approach was high level (\bar{X} =4.44, S.D.=0.47).

Key word: English Reading Comprehension Abilities, Murdoch Integrated Approach

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ นาคุณทรง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจารี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแหง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรคั กรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.ณัฐชัย จันทชุม กรรมการ ที่ได้กรุณาให้คำชี้แนะ และแนวทางแก้ไข ปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ นางณัฐญา ภูตะโชติ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองถึง ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาการวิจัย อาจารย์ธัญญา ว่องปรีชญา ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพศาล เอกะกุล ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือ ความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา และให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนได้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีคุณภาพสำหรับการวิจัย ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และอาจารย์ตลอดจนญาติพี่น้องที่ให้กำลังใจช่วยเหลือสนับสนุนมาโดยตลอดคุณค่าและประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน ให้มีความรู้มีสติปัญญาส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	10
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	10
2.2 หลักสูตรสถานศึกษา	18
2.3 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	22
2.4 การอ่านเพื่อความเข้าใจ	31
2.5 การสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA)	34
2.6 แผนการจัดการเรียนรู้	39
2.7 การหาประสิทธิภาพ	47
2.8 ความพึงพอใจ	51
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย	62

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	63
3.1 กลุ่มที่ศึกษา	63
3.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย	63
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	64
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	70
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	71
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	71
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	76
4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	81
5.1 สรุป	81
5.2 อภิปรายผล	82
5.3 ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	99
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	100
ภาคผนวก ข แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	129
ภาคผนวก ค ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	135
ภาคผนวก ง คະແນນการจัดการเรียนรู้	146
ภาคผนวก จ หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง	157
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	165
ประวัติผู้วิจัย	166

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	16
3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ด็อกซ์ (MIA) จำนวน 5 แผน	64
3.2 จำนวนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ออกและใช้จริง	66
3.3 แบบแผนการทดลอง	70
4.1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	77
4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ก่อนเรียนและหลังเรียน	78
4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA)	79
ค.1 ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	136
ค.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	137
ค.3 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	139
ค.4 ความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนโดยการวัดจากผู้เชี่ยวชาญ	141
ค.5 ค่าอำนาจจำแนก (r_{XY}) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ	145
ง.1 คะแนนของการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	147
ง.2 คะแนนวัดความสามารถการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน	153
ง.3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	154

ง.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการ ของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	156
--	-----

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	62
------------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2564

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2564

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้นเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศรวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้กว้างขึ้นมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 12) นอกจากนี้คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางภาษาหนึ่งภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติเป็นภาษาที่มนุษยโลกใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกัน ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ภาษาอังกฤษจึงได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตของคนไทยและคนทั่วโลก ซึ่งประเทศไทยกำลังเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและความจำเป็นมากขึ้น จึงต้องมีการวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมพัฒนานักเรียน นักศึกษา และประชาชนในประเทศให้มีคุณภาพ อย่างไรก็ตาม การที่นักเรียน นักศึกษาและประชาชนในประเทศจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีนั้นผู้ที่ มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นบุคลากรคนสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ควรจะต้องยกระดับและพัฒนาตนเองก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อพัฒนาสังคมต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอน ใฝ่ศึกษาหาความรู้และเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ จึงจะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเพื่อ สร้างบรรยากาศในการเรียน ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและพร้อมสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียน การสอนในการเสริมสร้างให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนเห็น ความสำคัญของภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้สังคมโลกต่อไป ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสารสนเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงถือได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาสังคมไทย ผู้ที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษดี ย่อมมีโอกาสที่ดีในสังคมโลก

จากความสำคัญของภาษาต่างประเทศที่กล่าวมานี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ จึงจัดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา และมีความคาดหวังให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 24) หลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนี้ทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ประการคือ เพื่อมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนในด้าน 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 10)

จากสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่าน การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่สุดในการแสวงหาความรู้ ดังที่ คาร์เรล (Carrel, 1988, p. 212) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะการที่เรียนในระดับที่สูงขึ้น นักเรียนจะต้องอ่านเอกสาร ตำราวิชาการหรือหนังสือเรียนต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ อัลเดอร์สัน (Alderson, 2000, p. 254) ที่กล่าวว่า ทักษะการอ่านมีความสำคัญจะต้องศึกษาให้ลึกซึ้ง เพราะการเรียนในระดับสูง จะต้องอาศัยตำราวิชาการอ่านที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีก็จะสามารถศึกษาเรียนรู้ตำราเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ดังนั้น ทักษะที่สำคัญที่สุดที่เป็นพื้นฐานของความสำเร็จทั้งปวง คือ ทักษะการอ่าน การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของผู้อ่าน ที่สำคัญช่วยให้มีความคิดกว้างไกล และมีวิสัยทัศน์ (มณีรัตน์ สุกโครัตน์, 2557, น. 23) อีกทั้งการอ่านที่มีประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นภาษาที่หนึ่งหรือภาษาที่สองนั้น ผู้อ่านต้องอ่านด้วยความเข้าใจจับใจความสำคัญได้ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2552, น. 31) จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นทักษะหรือเครื่องมือที่จำเป็นในการเรียนรู้ทั้งครูและนักเรียนจะต้องอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ สะสมความรู้ นักเรียนที่ฉลาดและเรียนเก่งย่อมเป็นผู้อ่านที่เก่ง จึงได้ถือว่าการอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับนักเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนตลอดชีวิต และจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการอ่านอย่างแท้จริง โดยเฉพาะครูผู้สอนจะต้องจัดการเรียนการสอน เนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตเหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน สอนให้นักเรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริง การจัดกิจกรรมการเรียน

การสอนทักษะการอ่าน จึงส่งผลต่อนักเรียนหลายประการ คือ ช่วยพัฒนาทักษะการพูด ถ้าอ่านมาก อ่านเป็น จะสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องทีอ่านได้อย่างดีช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว (สนิท ตั้งทวี, 2558, น. 21) นอกเหนือจากนั้นการอ่านยังเป็นเครื่องมือสำคัญนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต เบคอน (Bacon, 1967, p. 234) นักปรัชญาชาวอังกฤษ ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านทำให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์ ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญในสังคมไทยยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะนักเรียนที่นอกเหนือจากภาษาไทยแล้วนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มีโอกาสที่จะใช้ทักษะการอ่านมากกว่าการใช้ทักษะอื่น ๆ นั่นคือนักเรียนต้องค้นคว้าหาความรู้จากการอ่านหนังสือ ตำรา วารสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งที่อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้และอ่านเพื่อความบันเทิง ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่เชื่อมโยงบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ได้ง่าย ผู้อ่านสามารถเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่าน เพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้นอกจากนี้เอกสาร ตำราหรือคู่มือที่เป็นวิทยากรชั้นสูงล้วนเป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ดังนั้นความสามารถค้นการอ่านภาษาอังกฤษจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ และมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพและชีวิตมากกว่าผู้ที่อ่านหนังสือน้อย (ชมพูนุช อานามวัฒน์, 2547, น. 24) ซึ่งสอดคล้องกับเตือนใจ ปิ่นเกิด (เตือนใจ ปิ่นเกิด, 2547, น. 21) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น การสื่อสารทุกรูปแบบและอุปกรณ์เครื่องใช้แบบต่าง ๆ มีคำภาษาอังกฤษกำกับ และยิ่งนับวันยังมีการพัฒนาเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น ซึ่งต้องใช้ทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก

ในปัจจุบันพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในประเทศไทยยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 พบว่าระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.41 (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561, น. 78) ในการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ21101) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมะค่าพิทยาคม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนพบว่าทักษะที่เป็นปัญหามากที่สุด ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน คือ อ่านแล้วไม่สามารถตอบคำถามได้ นักเรียนบางคนสามารถอ่านได้แต่ไม่รู้เรื่อง ไม่สามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ เพราะนักเรียนอ่านเนื้อหาไม่เข้าใจหรือได้สาระจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนใช้เวลานานในการอ่าน ไม่สามารถคิดวิเคราะห์ และตอบคำถามหรือสรุปจากเรื่องที่อ่านได้ ทำให้การอ่านไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนขาดพื้นฐานความเข้าใจด้านการอ่าน และไม่มีจุดมุ่งหมายที่จะกระตุ้นทำให้เกิดความต้องการอ่าน และวิธีสอนที่ไม่ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจปัญหาดังกล่าวอาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

ไม่ยอมเรียนภาษาอังกฤษ เพราะอ่านแล้วไม่เข้าใจในบทอ่าน ไม่สามารถตอบคำถามได้ อาจจะทำให้เกิดปัญหาในระดับที่สูงขึ้นไปได้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนอ่านแบบต่าง ๆ ผู้วิจัยพบว่า วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ซึ่งผู้วิจัยได้พบว่า วิธีพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่เหมาะสมและสามารถนำมาแก้ปัญหาวิธีสอนอ่านที่เหมาะสมและสามารถนำมาแก้ปัญหาดังกล่าวคือ วิธีการสอนอ่านแบบ MIA (A More Integrated Approach to the Teaching of Reading) หรือ วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการ MIA ของเมอร์ด็อกซ์ จอร์จ เอส (Murdoch, George S., 1986, p. 245) โดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ Psycholinguistic) มาใช้ในการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) “A More Integrated Approach to the Teaching of Reading” ผู้ซึ่งเสนอวิธีสอนอ่านที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและการจัดกิจกรรมขั้นตอนอ่านการสอน ได้เน้นนักเรียนให้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามกระบวนการวิธีที่ผู้สอนเตรียมไว้ล่วงหน้า นักเรียนมีบทบาทมากที่สุดผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา ชี้แนะคอยอำนวยความสะดวกให้แก่เรียนในบางครั้งที่นักเรียนไม่เข้าใจ การเรียนการอ่านด้วยวิธีนี้ต้องมีการร่วมอภิปราย และให้นักเรียนแสดงความสามารถในการสื่อสารตลอดเวลา ส่วนในเนื้อเรื่องที่จะให้ให้นักเรียนอ่าน จะตั้งคำถามย่อยๆ ให้นักเรียนโดยเติมลงในประโยคเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนเกิดการตื่นตัว มีสติตลอดเวลาที่อ่านเนื้อเรื่อง วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) เป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นการเรียนโดยกระบวนการคิด การแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามขั้นตอนอ่านที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ (Murdoch, 1986, p. 247) โดยมีขั้นตอนอ่านในการจัดการเรียนการสอน 7 ขั้นตอนอ่าน คือ 1) ขั้นตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) 2) ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) 3) ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) 5) ขั้นการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring Information) 6) ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างของอนุচ্ছেท (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) และ 7) ขั้นการประเมินและการแก้ไข (Evaluation and Correcting) จุดเด่นของการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) คือ กิจกรรมที่จัดในแต่ละครั้งนั้น จะผสมผสานทักษะทางภาษาหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน ซึ่งจะทำให้ลดปัญหาการเบื่อหน่ายของนักเรียนได้มาก นักเรียนจะสนใจเกิดความสุขสนานในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นรูปแบบเข้าด้วยกัน จะทำให้ลดปัญหาการเบื่อหน่ายของนักเรียนได้มากนักเรียนจะสนใจเกิดความสุขสนานในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าทำให้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) เป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดกับนักเรียนที่มีปัญหาดังกล่าวข้างต้น ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพราะวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) มีขั้นตอนอ่านและกระบวนการอ่านที่ละขั้นที่นักเรียนอ่านแล้วสามารถคิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นและสามารถทำแบบฝึกประกอบกรอ่านได้จริง สะท้อนผลการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสามารถนำไปจัดแผนการเรียนรู้แบบใหม่ได้ และเพื่อที่ผู้สอนจะนำไปปรับปรุงและแก้ไขปัญหาได้จริง เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นตลอดจนพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถทางการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 โรงเรียน จำนวน 31 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 905 คน

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมะค่าพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4.3 เนื้อหาการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) โดยพิจารณาจากบทอ่าน หนังสือแบบเรียน ข่าว วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และอินเทอร์เน็ต ตามเนื้อหา ดังนี้

1.4.3.1 The Pets

1.4.3.2 Fast Food

1.4.3.3 The Best Buy

1.4.3.4 The boy and goldfish

1.4.3.5 Chameleon Clothes

1.4.4 ระยะเวลา สถานที่วิจัย

ผู้วิจัยทำวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนในการทำความเข้าใจประเด็นของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้อ่านมองเห็น โดยอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์และความรู้ความสามารถด้านภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ และสัมพันธ์ของประโยคตลอดจนความรู้เดิม ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ของผู้อ่านนำมาใช้ในการตีความหมายบทอ่านออกมา โดยสามารถสรุปสาระสำคัญแปลความหมาย และเข้าใจจุดหมายสำคัญของเรื่องที่อ่านนั้น ๆ ซึ่งสามารถประเมินผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วหาคุนภาพก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) หมายถึง วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมุ่งเน้นการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามกระบวนการขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ นักเรียนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเรียนมากที่สุด ครูผู้สอนเป็นเพียงแต่ผู้ให้ คำปรึกษาชี้แนะ จุดเด่นของการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงจะอยู่ในรูปบูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเข้าด้วยกัน แต่จะมีทักษะการอ่านเป็นจุดเน้นในการสอน ส่วนทักษะอื่นแม้ไม่เป็นจุดเน้นก็จะได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน ทำให้ลดปัญหาการเบื่อหน่ายของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ได้มากขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนอ่านดังต่อไปนี้

1. ขั้นตั้งคำถามก่อนการอ่าน (Asking Priming Questions) ผู้สอนตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อกระตุ้นผู้เรียน ให้อภิปรายร่วมกัน และเกิดจุดมุ่งหมายในการอ่าน
2. ขั้นหาความหมายของคำศัพท์ (Finding the Meaning of Vocabularies) ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 3 คนและให้ช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ในใบงานที่แจกให้โดยใช้พจนานุกรม
3. ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องซึ่งประกอบด้วยคำถามประเภทอ้างอิง (Reference) ที่ถามอยู่ข้างๆเนื้อเรื่องโดยให้ผู้เรียนอ่านและหาคำตอบด้วยตนเอง
4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านโดยการเขียนเติมข้อความที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องให้มีความหมายโดยสมบูรณ์

5. **ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information)** ผู้เรียนถ่ายโอนข้อมูลจากบทอ่านให้อยู่ในรูปของตารางแผนภูมิกราฟ แผนทีหรือวิธีการอย่างอื่นตามความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง

6. **ชั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงประโยคเป็นโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure)** ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะต้องต่อชิ้นส่วน ประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ให้อยู่ในรูปของอนุเฉทที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่องกัน

7. **ชั้นประเมินผล และแก้ไข (Evaluating and Correcting)** ผู้สอนเฉลยและแก้ไขข้อบกพร่องจากการทำแบบฝึกหัดประกอบการอ่านร่วมกับผู้เรียน

แผนการจัดการเรียนรู้แบบของเมอร์ดอกซ์ (MIA) หมายถึง เครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการจัดการเรียนการสอนอ่านที่ผู้สอนจะใช้กิจกรรมและกระบวนการสอนอ่านตามแนวคิดของเมอร์ดอกซ์ (MIA) เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยนำทางให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน ตรงตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด รวมทั้งพฤติกรรมที่ผู้สอนแสดงต่อผู้เรียน ในเรื่องการเรียนการสอนอันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ คุณภาพของวิธีการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำใบงาน

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่นักเรียนได้รับจากการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียน

ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) วัดโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในอนาคตต่อไป

1.6.2 ครูผู้สอนได้แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

1.6.3 เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาหรือนำไปพัฒนาและศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อการเรียนการสอนสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถนำไปต่อยอดเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารรายละเอียดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
2. หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมะค่าพิทยาคม
3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
4. การอ่านเพื่อความเข้าใจ
5. การอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA)
6. แผนการจัดการเรียนรู้
7. การหาประสิทธิภาพ
8. ความพึงพอใจ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นสำหรับจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ ด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหา ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และมีสาระการเรียนรู้เป็นตัวกำหนดองค์ความรู้ ที่เป็นเนื้อหาสาระครอบคลุม การศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ซึ่ง มีองค์ประกอบตามทฤษฎีของหลักสูตร ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3) หลักการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3)

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นด้านเวลาและสาระการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย

2.1.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3-4)

2.1.1.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้ง การเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.1.1.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.1.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

2.1.1.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่าง

เหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

2.1.1.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2.1.2 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติงาน ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นสูตรที่มาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายของหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรการสอนการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย โดยมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 20-22)

2.1.2.1 หลักการจัดการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

2.1.2.2 กระบวนการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการเรียนรู้สร้างของกระบวนการสร้างความรู้กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และการแก้ไขปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการกระบวนการวิจัยกระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัยกระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาธรรมชาติความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2.3 การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

2.1.2.4 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาทดังนี้

1) บทบาทของผู้สอน

1.1) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลแล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

1.2) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.3) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

1.4) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

1.5) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.6) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

1.7) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2) บทบาทของผู้เรียน

2.1) กำหนดเป้าหมายวางแผนและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

2.2) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อความตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ

2.3) ลงมือปฏิบัติจริงสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

2.4) ปฏิสัมพันธ์ทำงานทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

2.5) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.4 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นการการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

2.1.4.1 การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอนใช้เทคนิคการประเมิน อย่างหลากหลาย เช่นการซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่มีผ่าน ตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ

ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด

2.1.4.2 การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา และการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อ คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

2.1.4.3 การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.4.4 การประเมินระดับชาติเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ เป็นกรอบและเกณฑ์ของการจัดหลักสูตรและพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไขส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ เพื่อให้สถานศึกษาดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันท่วงทีเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบการศึกษา จะต้องจัดระบบบริหาร

การเรียนรู้ของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2.1.5.1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. ปฏิบัติตาม คำสั่ง ขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงในการ ทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การชื้อยา/ สลากยา การบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่าง ๆ หรือ การใช้อุปกรณ์ คำสั่ง เช่น Look at the.../here/ over there./Say it again/Read and draw./ Put a/an...in/on/under a/an.../Go to the window and open it./Take out the book, open on page 10 and read it./Don't go over there./Don't be late. etc. - คำขอร้อง เช่น Please look up the meaning in a dictionary./Look up the meaning in a dictionary, please./Can/Could you help me, please?/Excuse me, could you ...? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read everyday./ Think before you speak./คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่น Start./My turn./Your turn./Roll the dice./Count the number./Finish. etc.

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/but/or - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,...Third,... Next,... Then,...Finally,... etc.
ม. 1	2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (Poem) สั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	<p>ข้อความ นิทาน และบทร้อยกรองหรือการใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	3. เลือก/ระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-Text Information) ที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการสถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็น - วงคำศัพท์สะสมประมาณ 1400-1550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์เครื่องหมาย กราฟ
	4. ระบุหัวข้อเรื่อง (Topic) ใจความสำคัญ (Main Idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	<ul style="list-style-type: none"> - บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ - การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช้หรือไม่ - Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question - Tenses : present simple/ present continuous/past simple/ future simple etc. - Simple sentence/ Compound sentence

2.2 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมะค่าพิทยาคม

2.2.1 คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน อ21101

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน อ21101 ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน บทร้อยกรอง บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาอังกฤษและภาษาไทย ปฏิบัติตามและใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง พูดและเขียนบรรยาย สรุปใจความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น เรื่องเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม และเหตุการณ์ใกล้ตัวในความสนใจ ระบุและเลือกข้อมูลประโยค ข้อความ บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน ค้นคว้ารวบรวม สรุปข้อมูลจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆทั้งที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เปรียบเทียบประเพณี งานเทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วมและจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม สื่อสารด้วยภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสม ทั้งในสถานการณ์จำลองอย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

โดยใช้กระบวนการทางภาษาในการสื่อสาร กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสืบค้นข้อมูลความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้เกิดความคิด ความเข้าใจสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมตาม ภาษาและวัฒนธรรมมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ เห็นคุณค่าในการนำความรู้ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อยู่อย่างพอเพียง มีความซื่อสัตย์ มุ่งมั่นในการทำงาน

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน อ21101 ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาภาษาที่ใช้เพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคล น้ำเสียง กิริยาท่าทาง คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจงง่าย ๆ การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การแสดงความต้องการ ความคิดเห็นและความรู้สึกประกอบการให้เหตุผลสั้น ๆ การใช้ พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ชนิดต่าง ๆ การฟังและอ่านสื่อต่าง ๆ ความหมายเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูล สื่อ ที่ไม่ใช่ความเรียง ข้อความ นิทาน บทร้อยกรอง (Poem) สั้น ๆ หัวข้อเรื่อง (Topic) ใจความสำคัญ (Main Idea) แก่นสาระของเรื่อง เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ ความเป็นมาและความสำคัญของ เทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณี มารยาทสังคม กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับของไทย ความรู้ ข้อมูลต่าง ๆ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

โดยปฏิบัติตามสิ่งที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เขียน เลือกลง บอกระบุ ตอบคำถาม บรรยาย สันทนาตามสถานการณ์ สรุปใจความ จับใจความ วิเคราะห์ความ เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง เข้าร่วมหรือจัดตามความสนใจ ใช้ภาษาสื่อสารในห้องเรียนและสถานศึกษาอย่างสุภาพและเหมาะสม ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสืบค้น/ค้นคว้าความรู้/ข้อมูลจากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

เพื่อให้เกิดทักษะในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี การคิด การแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษและนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม รักชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวินัยในตนเองและมีจิตสาธารณะพร้อมเข้าสู่มาตรฐานสากล

2.2.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสารการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.2.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลมีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ สังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ อาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.2.4 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมนิยมและประเพณีของเจ้าของภาษาเข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบ และ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.3 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.3.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านจะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ เกิดความเข้าใจ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ ได้แนวคิด ทักษะคิด อารมณ์และการจินตนาการ นอกจากนี้การอ่านยังมีบทบาทสำคัญอย่างมากในด้านการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนล้วนขึ้นอยู่กับ การอ่านทั้งสิ้น นักวิชาการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

สำนักงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560, น. 24) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้หรือความคิด และผู้อ่านเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิดจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้ก่อประโยชน์ได้ การอ่านมิใช่แค่ความสามารถในการถอดความหมายของตัวอักษรและการอ่านเนื้อหาได้อย่างคล่องแคล่วในระดับหนึ่งเท่านั้นเป้าหมายที่สำคัญของการอ่านคือความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน การสอนการอ่านจึงต้องปลูกฝังทักษะอย่างลึกซึ้ง ไม่ใช่แค่ความเข้าใจผิวเผินหรือเข้าใจตามตัวอักษรเพียงเท่านั้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 134) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า อ่าน หมายถึง ตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่าอ่านออกเสียงถ้าไม่ออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ ผู้อ่านสามารถสังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจว่า การอ่านคือการรับรู้ความหมายจากข้อความหรือถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งที่พิมพ์ หรือจารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ปรากฏหรือปรากฏในรูปสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สามารถแปลความหมายหรือตีความได้

Goodman, et al (1973, p. 5) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ เกมการเดาทางภาษา ใช้ศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psychological Linguistic) ซึ่งในข้อความจะมีตัวชี้แนะให้ผู้อ่านได้เลือก เพื่อสามารถคาดความหมายของเนื้อความทั้งหมด กระบวนการทั้งหมดนี้จึงต้องผ่านกระบวนการทางสมอง และในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษรนั้น ผู้อ่านจะต้องมีการคาดเดาล่วงหน้า โดยจะอาศัยความรู้เดิมและประสบการณ์ของผู้อ่าน

จันทร์ราวดี กองเงิน (2557, น. 14) ได้อธิบายว่าการอ่าน คือ ความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการทางความคิดของสมอง สามารถแปลความ ตีความ ขยายความโดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียน เขียนตลอดจนรู้ถึงวิธีการเขียนและความคิดของผู้เขียน หรือโครงสร้างของข้อเขียนนั้น ๆ ผู้อ่านต้องสามารถจับความสำคัญ และรายละเอียดได้สรุปความคิดและเข้าใจเจตนาของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้

มนตรี นิวัตนวงศ์ (2559, น. 21) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การสื่อสารอย่างหนึ่งโดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อกลางระหว่างผู้เขียน (Writer) และผู้อ่าน (Reader) โดยผู้ส่งสารจะใช้ตัวอักษรเป็นรหัสความคิดส่งไปให้ผู้อ่านนั้นถอดรหัสความคิดของผู้เขียน ดังนั้นผู้รับสารจึงต้องอาศัยทักษะและกลวิธีในการอ่านเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการอ่านมีประสิทธิภาพก็คือการสามารถสื่อความหมายของตัวอักษรได้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ส่งผ่านตัวอักษร

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2559, น. 32) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการแปลความหมายสัญลักษณ์ทางภาษาโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านตามความต้องการของผู้เขียนที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

สรุปได้ว่าการอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากข้อความ ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์แปลความ ตีความ ขยายความ และจับใจความสำคัญโดยอาศัยทักษะความรู้ด้านภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน นอกจากนี้ผู้อ่านยังต้องสรุปความคิดและเข้าใจเจตนาารมณ์ของผู้เขียนได้

2.3.2 ความเข้าใจและระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านถือว่าเป็นจุดหมายสูงสุดของการอ่าน เนื่องจากจุดหมายหลักคือให้ผู้อ่านเข้าใจในเรื่องที่อ่านหรือเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย นักวิชาการศึกษาศาสตร์ ได้จำแนกระดับความเข้าใจในการอ่านเป็นระดับต่าง ๆ ดังนี้

จรัล ลีมหั่น (2550, น. 15) ได้แบ่งระดับความเข้าใจโดยอาศัยพื้นฐานจากนอร์ริสเซนเดอร์ ซึ่งได้ตัดแปลงมากจากบลูม แทกโซโนมี (Bloom's Taxonomy) ได้เป็น 7 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ระดับความเข้าใจ (Memory) คือ การจำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง วัน เดือน ปี หรือคำจำกัดความ ใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือคำสั่งที่ให้ไว้ได้

2. ระดับแปลความหมาย (Translation) คือ การนำข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านสามารถนำไปแปลเป็นรูปแบบอื่น เช่น แปลจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญไปเขียนบนแผนภูมิ แผนที่ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือ การที่ผู้อ่านเข้าใจหรือมองเห็นความสัมพันธ์สิ่งต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่าน ที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ เช่น การเข้าใจสาเหตุก็สามารถทำให้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นต่อไป อีกทั้งผู้อ่านยังสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ โดยที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ชัดเจน และผู้อ่านสามารถเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร

4. ระดับการประยุกต์ (Application) คือ การเข้าใจหลักการและสามารถนำหลักการนั้นไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม หรือนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันจนประสบความสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความสามารถในการอ่านและสามารถแยกแยะส่วนประกอบของการอ่านเข้ากันเป็นส่วนใหญ่ เช่น การที่โฆษณาชวนเชื่อ ผู้อ่านจะสามารถคิดวิเคราะห์ได้ว่า ผู้เขียนคือผู้ใด ทำงานอะไร และมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ สามารถนำข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านสิ่งต่าง ๆ มาเรียบเรียงเข้าด้วยกัน

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือ ความสามารถในการวางเกณฑ์ตัดสินสิ่งที่อ่านโดยที่ผู้อ่านยึดเกณฑ์ที่ตั้งไว้

Smith (1973, p. 324) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ซึ่งเป็นความเข้าใจเบื้องต้นที่ผู้เขียน เขียนไว้โดยตรง

2. ระดับความเข้าใจในชั้นตีความ (interpretation) หมายถึง ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้ละเอียด ลึกซึ้ง สามารถขยายความและทำนายสิ่งที่จะเกิดตามมาได้

3. ระดับความเข้าใจในระดับวิจารณ์ หรือ การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Reading) หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้ความคิดของตนเองวิเคราะห์ ตัดสิน ประเมินสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งในระดับนี้ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในระดับเบื้องต้นและในระดับชั้นตีความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

อรพิน พจนานนท์ (2554, น. 14) ได้จัดลำดับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการวัดและประเมินการอ่านให้สอดคล้องกัน ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับตัวอักษร (Letters) เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถบอกสถานการณ์ ความจริง และรายละเอียด เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐานที่ อาศัยการท่องจำ และการระลึกในการประเมินผลการอ่านในระดับนี้ เป็นแบบรูปธรรม (Objective) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาว่าเป็นจริงหรือเท็จ ข้อคำถามที่ใช้ ได้แก่ คำถามประเภท ถูกหรือผิด (True/False) แบบมีตัวเลือก (Multiple

Choice) และการเติมคำในช่องว่าง (Fill-in-the Blank) โดยปกติคำถามที่ใช้คือ Who, What, When, Where

ระดับที่ 2 ระดับตีความ (Interpretation) เป็นระดับการอ่านที่บอก หรือให้ความหมาย โดยนัยมากกว่าการให้รายละเอียด ข้อความจริง การประเมินผลการอ่านในระดับนี้ มีแบบเป็นนามธรรม (Subjective) และคำถามที่ใช้ถามเป็นคำถามปลายเปิด (Open Question) หรือคำถามยั่วให้คิด (Thought-Provoking Question) ยกตัวอย่างเช่น Why, What if และ How

ระดับที่ 3 ระดับประยุกต์ (Applied) เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถขยายหรือประยุกต์ความคิดหรือมุมมองในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยกำหนดการกันวิเคราะห์การสังเคราะห์ การประยุกต์ การประเมินการอ่านในระดับนี้ การส่งเสริมให้ผู้อ่านได้มีโอกาสวิเคราะห์ (Analyze) สังเคราะห์ (Synthesize) และประยุกต์ (Apply) ใช้กับข้อมูลหรือสถานการณ์อื่น ๆ

จากที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านแต่ละระดับมีความสัมพันธ์กัน ผู้อ่านต้องใช้ทักษะทางภาษา ประสบการณ์เดิมของตนเพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องซึ่งอ่าน ระดับความเข้าใจในการอ่านสามารถจัดอันดับได้ที่ 3 ระดับด้วยกันคือระดับที่ 1 ระดับตัวอักษร ซึ่งเป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านสามารถออกสถานการณ์ความเป็นจริงได้ละเอียดในขั้นพื้นฐาน การท่องจำคำศัพท์ต่าง ๆ ระดับที่ 2 คือระดับตีความจนระดับการอ่านที่บอกมากกว่าแค่รายละเอียดต่าง ๆ มากกว่าข้อความจริงข้อเท็จจริง มีรูปแบบที่เป็นนามธรรมและระดับที่ 3 คือระดับประยุกต์เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านขยายความประยุกต์ความคิดรวมถึงการประยุกต์มุมมองร่วมกับสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอยู่ภายใต้กระบวนการคิดวิเคราะห์และการสังเคราะห์การประยุกต์การประเมินค่า

2.3.3 องค์ประกอบและความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านจะสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ได้ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลายอย่างเข้าด้วยกัน นักวิชาการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

William (1986, p. 12) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบและความเข้าใจในการอ่าน คือ

1. ความในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ผู้อ่านจะต้องรู้การประสมตัวอักษร การสะกดคำ และสามารถจดจำคำเหล่านั้นได้
2. ความรู้ในเรื่องของภาษา (Knowledge of the Language) ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านของภาษา รูปแบบของคำ
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) การอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจแต่ละประโยค แต่ผู้อ่านจะต้องสามารถมองภาพรวมและพิจารณาความสัมพันธ์แต่ละประโยคเพื่อใช้ในการตีความ

4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the Word) ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมากเท่าใด ยิ่งจะทำให้สามารถเลือกความรู้นั้นมาเชื่อมกับความรู้เดิมของผู้อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น และการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านก็จะง่ายขึ้นตามไปด้วย

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading Style) ผู้อ่านแต่ละคนจะมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน เช่น การอ่านแบบผ่านตา เพื่อกวาดสายตาดูใจความที่สำคัญ หรือการอ่านแบบหารายละเอียดเมื่ออ่านตำราเรียน (Scanning) เป็นต้น

Ryder and Graves (1994, pp. 16-19) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในความเข้าใจในการอ่าน ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์เดิม (Experience) คือ กลุ่มของความรู้ที่อยู่ในความทรงจำของผู้อ่านและได้นำมาใช้เมื่อพยายามทำความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ประสบการณ์เดิมนี้อาจเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นไปเมื่อได้รับข้อมูลใหม่ขึ้นมา

2. กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ (Metacognition) คือ กระบวนการในการใช้กลวิธีในการอ่านซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านใช้ความคิดของตนเอง กลวิธีควบคุมการเรียนรู้มีใช้เพียงเพื่อเชื่อมประสบการณ์ของผู้อ่านเข้ากับเรื่องที่อ่านเท่านั้น แต่ผู้อ่านควรจะต้องรู้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมจากองค์ประกอบของการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าสิ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างทั้งต้องอาศัยความรู้ทางภาษา ไวยากรณ์ ความรู้ในด้านอื่น ๆ ประสบการณ์เดิม และกลวิธีในการอ่าน

2.3.4 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่ความรอบรู้และสร้างความมั่งคั่งทางสติปัญญาอันจะส่งผลให้เกิดการสะสมองค์ความรู้ วิทยาการและความคิดในเชิงพัฒนา ซึ่งมีนักวิชาการการศึกษาได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินนธ์ (2552, น. 14) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งชีวิตมนุษย์เรตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้เรารู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วทุกมุมโลก เนื่องจากปัจจุบันโลกของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความคิดใหม่ ๆ ความหวังและมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นสิ่งต้องการของมนุษย์ การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาด้านการศึกษา พัฒนาด้านอาชีพ พัฒนาด้านคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ไม่ล้าหลัง ทำให้ทันต่อเหตุการณ์ และทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น การที่

มนุษย์เราจะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองได้ ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ความสามารถต่างๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

บันลือ พลฤกษ์วัน (2553, น. 37) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านได้ ดังนี้

1. การอ่านเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการเรียนรู้หากอ่านไม่ได้การเรียนการสอนย่อมเกิดอุปสรรคใหญ่หลวง พฤติกรรมการเรียนของเด็กก็จะเปลี่ยนไป ดังนั้นครูจำเป็นต้องเอาใจใส่ช่วยเหลือแก้ไขซ่อมเสริม ตั้งแต่เริ่มอ่านบทเรียนแรกทันที

2. เด็กนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านดีเยี่ยมได้เปรียบ และเป็นที่ยอมรับยอมรับ เด็กเหล่านี้สามารถร่วมเรียนกับเพื่อน ๆ และร่วมเล่นกับเพื่อน ๆ ได้ แต่เด็กที่มีอุปสรรคในการอ่าน อ่านหนังสือไม่ได้ มักยอมเป็นเด็กที่ขาดความอบอุ่น และเป็นเด็กที่มักจะขาดความมั่นใจในตนเอง

3. การที่เด็กจะอ่านได้หรืออ่านเป็นนั้น เนื่องจากการอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้เด็กนักเรียนได้รับความรู้เรื่องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลก ก็ไม่สามารถจะให้ประสบการณ์แก่เด็กนักเรียนได้อย่างดีที่สุด

4. การอ่านเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นด้านอาชีพด้านการศึกษาและเมื่อเด็กผ่านวัยประถมศึกษา การเรียนรู้นอกโรงเรียนก็เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกทางหนึ่ง

5. การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นประชาชนที่ดีจะรู้ข่าวสารเหตุการณ์ความเป็นไปของบ้านเมืองการปกครองที่พลเมืองดีจะต้องให้ความร่วมมือแก่ทางการได้ดี

6. การอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือที่จำเป็นและสำคัญในการเลือก ในการตัดสินใจที่จะเลือกตัวแทนในการปกครองบ้านเมืองอันเป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7. การอ่านย่อมคือกิจกรรมที่สำคัญอย่างมาก ที่ซึ่งจะช่วยให้เด็กตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงวัยชรา สามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการอ่าน

8. การอ่านจะทวีความสำคัญมากขึ้นโดยลำดับที่ช่วยให้รับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมการสื่อสาร การพยากรณ์อากาศ เพื่อการปรับปรุงตน ปรับปรุงอาชีพ ยิ่งสังคมเจริญมากขึ้นเพียงใดการอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558, น. 50) สรุปว่าการอ่านมีความสำคัญดังนี้

1. การอ่านเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการค้นคว้าหาความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในวัยกำลังศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องหาความรู้ อ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านในต่าง ๆ รอบด้าน

2. การอ่านเป็นเปรียบเสมือนเครื่องมือที่สำคัญที่ช่วยให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในด้านการประกอบอาชีพ เพราะผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้
3. การอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือสำคัญในการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีของคนรุ่นหลัง
4. การอ่านคือวิธีการที่กระตุ้นให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบด้าน เนื่องจากความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่านนานวันเข้าก็จะยิ่งเพิ่มพูนขึ้นไป ก็จะก่อให้เกิดความคิดเกิดการมีสติปัญญา ทำให้คนเป็นคนที่ได้เปรียบคนอื่น ฉลาด มีความรอบรู้รอบด้าน
5. การอ่านเหมือนเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ หรือผ่อนคลาย เป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะหาความสุขให้กับผู้อ่านที่ง่ายที่สุด และจะได้ประโยชน์จากการอ่านอย่างมากที่สุด
6. การอ่านเปรียบเสมือนเป็นการพัฒนาต้นคุณภาพชีวิตของคนเรา ทำให้คนเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งต้นจิตใจ อารมณ์และบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมมีความรู้มาก และจะสามารถนำความรู้ไปใช้ให้ก่อประโยชน์ได้มากมาย
7. การอ่านเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาต้นระบบระเบียบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม
8. การอ่านเป็นอีกวิธีการหนึ่งในการพัฒนาต้นระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การอ่านเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อมนุษย์เราในการแสวงหาความรู้ช่วยเพิ่มพูนความรู้ และช่วยพัฒนาสติปัญญาทำให้คนมีความฉลาดรอบรู้ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ทันทโลกทันเหตุการณ์ สามารถ พัฒนาคุณภาพการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเป็นคนมีคุณธรรม และมีคุณภาพของประเทศชาติ

2.3.5 ประเภทและวิธีอ่าน

การอ่านหนังสือ ผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีจุดประสงค์ในการอ่านที่ต่างกัน บางคนอาจจะอ่านเพื่อความบันเทิง หรืออาจเพราะความสนใจ บางคนอาจจะอ่านเพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ของตน ซึ่งจุดประสงค์ในการอ่านจะเป็นตัวกำหนดประเภทและวิธีอ่าน ดังนี้

William (1986, p. 221) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ 2 ประเภทดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work Study Type Reading) เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายด้านการศึกษา ต้องการความครอบคลุมด้านเนื้อหาให้ได้มากที่สุด
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง (Recreatory Reading) เป็นการอ่านที่มีจุดประสงค์เพื่อความบันเทิง ความรื่นรม เพื่อทำให้ผู้อ่านรู้สึกผ่อนคลาย เช่น การอ่านนิยาย เรื่องสั้น สารคดี

จากประเภทของการอ่านที่กล่าวข้างต้น จะสรุปได้ว่าการอ่านแต่ละอย่างจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้อ่านในการอ่าน และวิธีที่ใช้อ่านก็แตกต่างกันด้วย ดังนั้น ในวิธีการสอนอ่าน ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียน ได้อ่านหลากหลายวิธี

2.3.6 ระดับความสามารถในการอ่าน

ระดับความสามารถในการอ่านเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่คุณผู้อ่านจะต้องคำนึงถึงในการอ่าน เนื่องจากระดับความสามารถในการอ่านมีหลากหลายระดับ จะเริ่มตั้งแต่ระดับง่ายไปจนถึงระดับที่ยาก ซึ่งระดับความสามารถในการอ่านมีนักวิชาการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

อุซุพร บถพิบูลย์ (2550, น. 11-13) ได้จัดระดับความสามารถในการอ่านไว้ 4 ระดับด้วยกันดังต่อไปนี้

1. ระดับความหมายตามตัวอักษร (literal Comprehension) คือระดับความสามารถที่คุณผู้อ่านอ่านเนื้อเรื่องแล้ว สามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยจะใช้ข้อมูลตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อเรื่องในการตอบคำถาม

2. ระดับการตีความ (Interpretive Comprehension) คือระดับที่คุณผู้อ่านอ่านเนื้อเรื่องแล้วต้องทำความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้ชัดเจน แต่แฝงไว้ในเนื้อหาที่อ่าน ความสามารถในการอ่านระดับนี้ ได้แก่ การจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง การระคำที่อ้างถึง และการสรุปเนื้อหาสาระใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่าน

3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) คือระดับที่คุณผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดในการวิเคราะห์จากเนื้อเรื่องที่อ่านและประเมินความถูกต้องของเนื้อหาสาระ ตีคุณค่าและความจริงจากเนื้อหาที่อ่าน

4. ระดับสร้างสรรค์ (Creative Comprehension) คือระดับที่คุณผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถในการคิดแก้ไขปัญหา เพื่อทำการเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ในเนื้อเรื่อง และผู้อ่านจะต้องสามารถแสดงข้อคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านได้

Conley (1995, p. 178) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านไว้ 3 ระดับประกอบไปด้วย

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Statement) คือการอ่านที่มีความเข้าใจตาม

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretive Statement) คือการอ่านที่คุณผู้อ่านจะต้องตีความ หรือความหมายแฝงที่เขียนไม่ได้ระบุไว้ เขียนไว้โดยตรง

3. ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied Statement) คือการอ่านที่นำเสนอแนวความคิดที่ได้จากบทอ่านสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ผู้อ่านจะต้องใช้ประสบการณ์ความรู้เดิม

นำมาเชื่อมโยงผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากการอ่านเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน เพื่อจะได้ข้อสรุปว่าความคิดที่ได้จะนำไปประยุกต์ใช้อย่างไร

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ระดับความสามารถในการอ่าน แบ่งได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น ระดับความหมายตามตัวอักษร ระดับตีความ ระดับวิจารณ์ และระดับสร้างสรรค์ เป็นต้น ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะประเมินระดับความหมายตามตัวอักษร (Literal Statement)

2.3.7 กระบวนการสอนอ่าน

การพัฒนาความสามารถในการอ่านต้องเน้นที่กระบวนการอ่าน (Reading Process) อันเป็นกระบวนการภายใน ซึ่งต้องอาศัยการสอนอ่านที่เป็นกระบวนการ (Process of Reading Instruction) ของผู้สอนควบคู่กันไปด้วย นักวิชาการศึกษาได้กล่าวถึงกระบวนการสอนอ่านไว้ ดังนี้

Goodman, Kenneth. (1973, p. 13) กระบวนการในการสอนอ่านประกอบไปด้วย 5 ขั้น ดังต่อไปนี้

1. การจดจำตัวอักษร (Recognition-initiation) คือ ขั้นตอนอ่านที่สมองระลึกหรือจดจำตัวอักษรได้ คือกรที่เรามองเห็นแล้วสามารถจดจำได้ว่า คำนั้นเขียนแทนคำพูดไว้อย่างไร การอ่านก็จะเริ่มด้วยการมองเห็นภาพ ปลายทางนั้นจะเป็นตัวที่ทำให้จดจำและเริ่มการอ่าน

2. การคาดการณ์ (Prediction) คือ การคาดเดาล่วงหน้าว่าเนื้อเรื่องที่เรารออ่านนั้นจะเป็นไปอย่างไร และจะดำเนินไปอย่างไร

3. การยืนยัน (Confirmation) คือ ควรหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่เราคาดการณ์ไว้จะถูกต้องหรือไม่ และเป็นการยืนยันวิธีการคิดของผู้อ่าน

4. การแก้ไข (Correction) คือ การที่แก้ไขทำให้ดีขึ้น ปรับปรุงให้ดีกว่าเดิม หรือปรับเปลี่ยนกระบวนการคิด เมื่อผู้อ่านรู้ว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์นั้นผิด ก็จะเป็นการแก้ไขความผิดพลาดของผู้อ่าน

5. การสิ้นสุดการอ่าน (Termination) คือ การสิ้นสุดการอ่าน เมื่อได้ทำการเรียนการสอนหรือกิจกรรมทั้งหมดเสร็จแล้ว อาจจะไม่ได้หมายถึงการอ่านจบแต่เป็นการที่ผู้อ่าน รู้และเข้าใจในสิ่งที่อ่านแล้ว

Durkin (1982, p. 33) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการสอนอ่านมีอยู่ 3 ลักษณะดังนี้

1. การสอนอ่านที่เน้นการเข้าใจความหมาย รู้จักคำศัพท์ ของคำปรากฏในเนื้อเรื่องที่อ่านเป็นสิ่งแรกที่ต้องการทำแล้วจึงทำความเข้าใจจากเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านได้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้เร็วยิ่งขึ้น

2. การสอนอ่านที่เน้นให้เข้าใจในเนื้อเรื่องและแนวคิดของผู้เขียน คือ เมื่อผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพจากเรื่องที่อ่านแล้วจึงวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยของเนื้อเรื่อง เช่น คำศัพท์ แนวคิดต่าง ๆ เป็นต้น

3. การสอนอ่านที่เน้นให้เข้าใจโครงสร้าง วายากรณของประโยค คือ การที่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์รูปแบบประโยค หน้าที่ ชนิด ความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านสามารถอ่านและทำความเข้าใจในเรื่องต่อไปได้

สรุปได้ว่า กระบวนการสอนอ่านเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่สำคัญในการอ่าน ซึ่งต้องอาศัยการสอนอ่านที่เป็นกระบวนการ ซึ่งควรเริ่มจากสิ่งที้ง่ายไปสิ่งที่ยาก และควรจะเป็นสิ่งที่อยู่รอบตัว และใกล้เคียงกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

2.4 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.4.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

อมรรัตน์ นิตดาหลง (2551, น. 32) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจคือการถอดรหัสข้อความที่ได้รับการบันทึกเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจบทความ การแปลความจากบทอ่านต้องอาศัยความรู้ทางด้านความหมายศัพท์ ทั้งโครงสร้างไววยากรณ์ ความต่อเนื่องและความสัมพันธ์ของประโยคตัวชี้แนะจากบทอ่านตลอดจนผสมผสานประสบการณ์ ทักษะคติเข้ากับบทอ่านเพื่อตีความออกมา หรือการเลือกจำหน่วยความคิดในแต่ละประโยค จากนั้นผู้อ่านสามารถสรุปได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคใจความสำคัญหรือรายละเอียด และสามารถตีความหรืออนุมานใจความที่ปรากฏอยู่ในบทอ่านตามบริบทต่าง ๆ ได้

ไฉน อรุณเกล้า (2550, น. 24) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงกระบวนการที่มีได้อาศัยเพียงแค่ความสามารถในการอนุสัญลักษณ์ และแปลความหมายของสัญลักษณ์ที่ได้อ่านแต่ต้องพยายามเข้าใจความหมาย อีกทั้งผู้อ่านควรต้องมีปฏิกริยาโต้ตอบกับสิ่งที่อ่านตลอดจนใช้ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ ความรู้ และประสบการณ์ผสมผสานเข้าไปในขณะที่อ่าน จึงจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างแท้จริงดังที่ Harris and Smith (1976, p. 14) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านได้เรียนรู้ถึงใจความผลักของสิ่งที่อ่านและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน การคาดเดา การทำนายสิ่งที่จะเกิดล่วงหน้าการตรวจสอบการตั้งคำถามเพื่อถามตนเองจะทำให้ผู้อ่านตื่นตัวและเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

ลออ คันธวงศ์ (2551, น. 31) กล่าวไว้ว่า ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามทีผู้เขียนต้องการ และสามารถสรุปความจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยการแปลความ ตีความ และสรุปแนวคิด ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจ

ในคำศัพท์สามารถเรียงลำดับได้ จับใจความสำคัญได้ ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีระดับความเข้าใจแตกต่างกันออกไป

Anderson (1985, p. 224) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ความหมายของสิ่งที่อ่านหลายระดับนั้น ตั้งแต่ระดับเสียง (Graphonemic) หน่วยคำ (Morpheme) ความหมาย (Mean) โครงสร้างไวยากรณ์ (Syntactic) การนำไปใช้ (Pragmatic) การตีความ (Interpretation) กระบวนการวิเคราะห์ดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นจากหน่วยย่อยที่สุดไปสู่การตีความข้อมูลทั้งหมด แต่ผู้อ่านอาจจะใช้พื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่ตั้งสมมติฐานเพื่อการคาดคะเนสิ่งที่จะได้พบต่อไปในบทอ่านก่อนอ่านก็ได้

สรุปได้ว่าจากความหมายที่กล่าวข้างต้น การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้อ่านมองเห็น โดยอาศัยกระบวนการคิดวิเคราะห์และความรู้ความสามารถด้านภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ และสัมพันธ์ของประโยค ตลอดจนความรู้เดิม ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ของผู้อ่านนำมาใช้ในการตีความหมายบทอ่านออกมา

2.4.2 จุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2555, น. 46) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจความที่อ่านได้ดี
2. เพื่อให้มีนิสัยที่ดีในการอ่าน
3. เพื่อให้มีวิจารณ์ญาณในการอ่าน
4. เพื่อให้มีความรักความสนใจในการอ่านอย่างกว้างขวางและสม่ำเสมอ
5. เพื่อส่งเสริมให้อ่านได้รวดเร็ว

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555, น. 24) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้รู้จักใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องของใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร
2. เพื่อนำใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้
3. เพื่อสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้และนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการอ่านต่อไป

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าจากจุดมุ่งหมายดังกล่าวการอ่านเพื่อความเข้าใจมีจุดมุ่งหมายที่ผู้อ่านรู้ว่าอ่านเพื่ออะไร อ่านได้รวดเร็ว มีนิสัยที่ดีในการอ่าน มีความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่สามารถจับใจความได้ เข้าใจความสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่องได้ ถ่ายทอดสาระสำคัญ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ผู้อ่านสามารถสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้มีประสิทธิภาพ

2.4.3 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556, น. 52) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวที่ผู้อ่านจำเป็นต้องการใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็สามารถทำได้โดยง่าย
2. ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ แยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรสนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย
3. ผู้อ่านสามารถความเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ว่า มีนัยสำคัญลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
4. ผู้อ่านจะลดความคิดเห็นจากเนื้อเรื่องสิ่งทีอ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง และมีหลักการเชื่อถือได้
5. ผู้อ่านได้ใช้วิจารณ์ญาณเพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อสรุป และการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องครบถ้วน
6. ผู้อ่านจะถ่ายโอนหรือผสมผสานความรู้ที่ได้รับ จากการอ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องตามหลักการ

จากองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้นั้นจะต้องอาศัยประสบการณ์ความรู้เดิมของผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และความหมาย ยังผู้อ่านยังต้องมีจุดประสงค์ในการอ่านที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในกรอ่าน สามารถอ่านจับใจความสาระสำคัญ แยกแยะประเด็นสำคัญต่างๆ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งผู้อ่านยังสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อีกด้วย

2.4.4 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยทักษะและกระบวนการพื้นฐานหลายประการ มีผู้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสือ (2554, น. 30) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่าน อ่านได้ตรงตามสระที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารและสามารถจับใจความ สรุปได้จากเรื่องที่อ่าน สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ เช่น ความรู้ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการตีความ การจับใจความสำคัญ การมีวิจารณ์ญาณ องค์ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Miller (1990, p. 225) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถสรุปได้ 4 ประการดังนี้

1. ความสามารถในการเข้าใจตามตัวอักษรและข้อเท็จจริง (Literal or Factual Comprehension) ผู้อ่านสามารถบอกใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง รายละเอียดที่สำคัญและไม่สำคัญ สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์และปฏิบัติตามคำแนะนำได้

2. ความสามารถในการตีความหรือสรุปลงความเห็น (Interpretation or Inferential comprehension) คือความสามารถในการตีความนำมาตอบคำถาม อ้างอิงและสรุปความเข้าใจแนวคิด และจุดประสงค์ของผู้เขียนจากเนื้อเรื่องที่อ่าน เข้าใจความที่เป็นเหตุและเป็นผล สรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้

3. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading) คือความสามารถที่ผู้อ่านวิจารณ์ ประเมินค่าหรือตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยกฎเกณฑ์ที่ผู้อ่านกำหนดขึ้น เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แยกแยะระหว่างความจริง การแสดงความคิดเห็น ประเมินสิ่งที่อ่าน เปรียบเทียบสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านสามารถแปลภาษาหรือบอกถึงความโน้มเอียงของผู้เขียนได้

4. ความสามารถในการอ่านบทอ่านอย่างสร้างสรรค์และการนำไปใช้ (Creative Reading) ตีความความสามารถที่นำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

Flood and Lapp (1988, p. 214) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจะเกิดความเข้าใจได้เมื่อผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้วมาสัมพันธ์กับข้อเขียนที่อ่าน และได้เน้นอีกว่าความเข้าใจในการอ่านเนื้อหา (Text) นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเตรียมโครงสร้างข้อเขียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้อีกด้วย

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนในการทำความเข้าใจประเด็นของเรื่องที่อ่าน โดยสามารถสรุปสาระสำคัญแปลความหมาย และเข้าใจจุดหมายสำคัญของเรื่องที่อ่านนั้น ๆ ซึ่งสามารถประเมินผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.5 การสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

2.5.1 ความเป็นมาของวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

Murdoch (1986, p. 824) คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ที่ซึ่งสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาวิชาชีพครู คือคนที่ริเริ่มคิดค้นวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยจะยึดหลักการจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) นำมาใช้ในการสอนนักเรียนวิชาชีพครู คือ วิชา

“ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” (Communicative Approach) โดยใช้ชื่อ “A More Integrated Approach to the Teaching of Reading” คือการเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ความสามารถด้านต่าง ๆ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน คือการเรียนควบคู่กันไปพร้อมกัน เนื่องจากการสอนที่จะแยกแต่ละทักษะความสามารถออกจากกัน จะถือว่าไม่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียน เป็นผู้รอบรู้ทางภาษาและนอกเหนือจากนี้ เมอร์ด็อกซ์ยังมีความคิดที่ว่า การสอนอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบ (Multiple choices) หรือ แบบ ถูก-ผิด (True-False) นั้นอาจไม่ใช่เป็นการฝึกการอ่านที่ดี ผู้เรียนจะไม่พัฒนาทักษะหรือความสามารถในด้านอื่นเลย และอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดการสับสนมากขึ้น แบบฝึกหัดที่ดีที่สุดควรจะเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องฝึกให้ผู้เรียนคิด และเขียนออกมาเป็น คำพูดของตน เป็นการฝึกทั้งกระบวนการคิด (Thinking Process) และเป็นการฝึกทักษะการเขียนไปในตัวด้วย การใช้แบบฝึกหัดแบบนี้ถือว่าการสอนเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอีกอย่างหนึ่งด้วย วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) คือวิธีการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนคิดเองทุกขั้นตอน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการคิดที่ใช้การแก้ไขปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มขึ้นด้วยวิธีการที่ผู้เรียนจะต้องตั้งคำถาม ข้อเท็จจริงที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านให้นักเรียนตอบ แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายโดยการนำประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของตนมาประสมประสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับแล้วจึงนำมาแก้ไขกำลังประสมอยู่ ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้คิดหรือแก้ปัญหาเป็น นอกเหนือจากนี้ กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ดอกซ์สามารถทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการคิดโดยจะมีขั้นตอนหนึ่งที่กำหนดให้ผู้เรียนทำความเข้าใจหรือหาความหมายจากคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ผู้เรียนจะต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ (Knowledge) คือผู้เรียนจะนึกถึงรายละเอียดเรื่องราวประสบการณ์ทั้งหมดตลอดจนผู้เรียนจะจำความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ได้อ่านไป และจะจดจำความหมายความหมายแฝงของคำศัพท์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น คำยาก ศัพท์เทคนิค

สรุปได้ว่า วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ MIA (Murdoch Integrated Approach) เป็นการจัดเรียนรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาคำอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนได้วิธีหนึ่ง เนื่องจากผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนควบคู่และเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการคิดเป็น

2.5.2 ขั้นตอนการสอนอ่านโดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์(MIA)

Murdoch (1986, p. 829) ได้ให้แนวทางในการสอนดังต่อไปนี้คือ

1. ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Asking Priming Questions) ขั้นตอนนี้ผู้สอนจะทำการตั้งคำถาม หรือเนื้อความเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะอ่านโดยมีจุดมุ่งเน้นเพื่อชักจูงและกระตุ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ต่อนก่อนที่จะได้อ่านเรื่องนั้น ๆ เท่ากับว่า

เป็นการกระตุ้นทำให้ผู้เรียนสนใจเรื่องที่จะอ่านในคราวหลัง การที่ผู้สอนและผู้เรียนได้ร่วมกันอภิปรายสรุปข้อมูล จะเป็นกระบวนการสอนที่คาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นจะเป็นอย่างไร เหมือนอย่างที่คาดการณ์ไว้หรือไม่ พอถึงเวลาอ่าน ผู้เรียนทุกคนก็พยายามจะค้นหาคำตอบว่าตามที่พวกตนคิดคำตอบไว้ล่วงหน้านั้น ตรงกับเรื่องที่จะอ่านหรือไม่ การอ่านจึงเป็นการกระตุ้น โน้มน้าวให้ผู้เรียนให้ค้นหาคำตอบ ซึ่งตรงกับความคิดของกูดแมน Goodman (1973, p. 126) ที่นิยามไว้ว่า “การอ่านเปรียบเสมือนเกมการเดาชนิดหนึ่ง เหมือนการคาดเดาว่า สิ่งที่เรากำลังอ่านมันตรงกับความคิดของเราที่เราคิดไว้ตั้งแต่แรกหรือไม่” นอกเหนือจากนี้ การทำให้ผู้เรียนเกิดแรงขับ (Drive) ในการเรียนทำให้มีผลต่อการเรียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

2. ขั้นหาความหมายของคำศัพท์ (Finding the Meaning of Vocabularies) สำหรับขั้นตอนนี้ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจว่าคำศัพท์บางคำ ที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมาย (Key Words) ผู้เรียนมีความเข้าใจถูกต้องแล้วหรือยังโดยผู้สอนจะเป็นคนเลือกคำศัพท์เหล่านั้น ขึ้นมาเอง คำบางคำผู้เรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือคำบางคำหากมีความหมายหลายอย่าง ผู้สอนอาจจะเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นให้อยู่ในสถานการณ์ที่พบ Harris and Edward (1979, p. 245) กล่าวว่าถึงแม้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลาย ๆ ด้านรวมกัน ไม่เพียงแต่ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์มีส่วนที่จำเป็นอย่างมาก ต่อความเข้าใจในการอ่าน หากผู้เรียนได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านสูง คะแนนความสามารถในการใช้คำศัพท์ก็จะสูงขึ้นตามด้วย ดังนั้น ผู้สอนจะเห็นได้จากตัวอย่างบทอ่านเนื้อเรื่องที่อ่านอ่านข้างต้น คำศัพท์เหล่านี้มีความสำคัญที่จะช่วยปูพื้นฐานให้ผู้เรียนได้อย่างมากในอีกขั้นตอนหนึ่ง ที่จะสามารถส่งผลต่อความสามารถในการอ่านในโอกาสต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดของวิดโดสัน (Widdowson, 1985, p. 217) ที่กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้เรียนจะต้องทำการขจัดปัญหา และอุปสรรคสิ่งที่ขวางกั้น ในการเรียนรู้ที่จะกันไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อเรื่อง เช่น คำ หรือวลี ที่ทำให้ผู้เรียนยากต่อการเข้าใจ การที่จะแก้ไขปัญหานั้นได้คือ การให้ผู้เรียนเรียนสิ่งเหล่านั้นก่อน ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจก่อนที่จะได้อ่านจริง ซึ่งผู้เรียนจะสามารถนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาได้

3. ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) ผู้สอนแจกบทอ่าน (The Text) ให้ผู้เรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ ซึ่งในเนื้อหานั้นจะแตกต่างกับเนื้อหาปกติคือ จะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง อันจะเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านที่ดียิ่งขึ้น เช่น จากการวิเคราะห์เนื้อหาแบบนี้ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจขึ้นแล้ว ยังจะช่วยทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความคิดตลอดเวลาและต้องพยายามทำความเข้าใจเรื่องโดยตลอดด้วย นอกจากนั้นยังพบว่า จากการกระตุ้นผู้เรียนด้วยวิธีนี้ ผู้เรียนจะมีแรงขับ (Drive) ในการเรียนรู้มากขึ้น เนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องจะเป็น

สิ่งเร้า (Stimulus) การที่ผู้เรียนเขียนตอบ คือ การตอบสนอง (Response) และได้รับแรงเสริม (Reinforcement) จากการที่ผู้สอนเฉลยคำตอบข้อที่ถูกต้องในภายหลัง การเรียนการสอนที่สำคัญที่จะต้องประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้เป็นสำคัญ คือ แรงขับ แรงกระตุ้น การตอบสนอง แรงเสริม (Drive) (Stimulus) (Response) (Reinforcement)

4. ชั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) โดยชั้นตอนนี้เมอร์ดอกซ์มีความเชื่อว่า ชั้นนี้เป็นชั้นที่จะใช้วัดความเข้าใจของผู้เรียนว่าผู้เรียนจะเข้าใจมากน้อยเพียงใด และการผู้เรียนที่จะเข้าใจได้ดี คือ การให้ผู้เรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิด ที่ผู้สอนกำหนดให้โดยผู้เรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคข้อความที่ถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วนตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (A Sentence Completion Exercise) และการให้ผู้เรียนเติมข้อความนั้น ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่า ผู้เรียนจะไม่สามารถไปลอกประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบได้แต่หากผู้สอนรู้ว่าความสามารถของผู้เรียนในแต่ละคนคงไม่สามารถที่จะใช้ภาษาของตน และสำนวนของตนเองได้ ผู้สอนอาจจะแก้ไขโดยวิธีเลือกประโยคประโยคหนึ่ง ซึ่งเป็นใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่าน (Main Idea) เอามาเป็นประโยคที่ให้ผู้เรียนเติมใจคำให้สมบูรณ์แทนก็ได้ และเมอร์ดอกซ์มีความเชื่อว่าจากกิจกรรมทั้ง 3 ชั้นที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเป็นพื้นฐานอย่างดีที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น Widdowson (1979, pp. 119-122) ได้สรุปไว้ว่า แบบฝึกเพื่อวัดความสามารถความเข้าใจนั้นดี และต้องพร้อมที่จะทำแบบฝึกหัดเหล่านั้น ซึ่งหมายความว่าผู้สอนจะต้องเสริมให้เพิ่มเติมให้กับผู้เรียนจะต้องมีการเตรียมความพร้อมอย่างดี ใช้คำพูดหรือเขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง ทำให้ช่วยให้ผู้เรียนแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง แบบฝึกวัดความสามารถในการอ่านเหล่านั้น ได้แก่ 1) ผู้เรียนสามารถเติมคำตอบให้สมบูรณ์ (Completion) 2) ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ (Transformation) วิดโดสัน ไม่ชอบใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) เพราะผู้เรียนจะเกิดการงุนงงสับสนหรือใช้การเดา และไม่ช่วยพัฒนาความสามารถในด้านอื่นเลยซึ่งหากผู้สอนให้ผู้เรียนตอบแบบเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์ หรือ แบบเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ ไม่เพียงแต่จะเป็นการฝึกทักษะการอ่านของผู้เรียนแล้ว การเขียนของผู้เรียนก็ได้รับการพัฒนาไปด้วยกัน

5. ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) คือชั้นการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ หรือ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะทำให้ นำความรู้หรือ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างใดอย่างหนึ่ง หากผู้เรียนทำได้ก็ย่อมแสดงว่าผู้เรียนจับประเด็นสำคัญได้ กิจกรรมการเรียนการสอนแบบนี้จะเป็นที่น่าสนใจตามความคิดเมอร์ดอกซ์ ที่ได้กล่าวว่าไม่ใช่แค่แบบฝึกวัดความสามารถทั่ว ๆ ไป แต่คือการโน้มน้าวทำให้ผู้เรียนหาหนทางที่จะแก้ไขปัญหา Widdowson (1979, pp. 141-142) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนแบบการถ่ายโอนข้อมูล เป็นการเรียนการสอนที่น่าสนใจมาก และได้ถือว่าการเรียนการสอน และการเปลี่ยนแปลงข้อมูล ไปเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้น ถ้าผู้สอน

รู้ว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ หรือมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนได้อ่านแล้ว ผู้สอนควรให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้ หรือจะให้ผู้เรียนเขียนเป็นรูปภาพอธิบาย หรือแผนภาพ (Diagram) เป็นต้น เมอร์ตอกซ์กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนแบบนี้จะช่วยส่งผลต่อผู้เรียนถึงสองทาง คือพัฒนาความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นการสื่อสารจากคำพูดของผู้เขียนไปสู่ตัวหนังสือให้ผู้เรียนได้อ่าน และอีกด้านหนึ่ง คือช่วยพัฒนาความสามารถในด้านการเขียนด้วย

6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) โดยในส่วนของขั้นนี้ ผู้สอนจะให้ประโยคมาจำนวนหนึ่ง แล้วให้ผู้เรียนทำการเรียบเรียงอนุเฉท โดยการทำการกิจกรรมการต่อชิ้นส่วน สำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ตามความคิดเห็นของเมอร์ตอกซ์ คิดว่ามีประโยชน์มากอย่างยิ่งทั้งเป็นการพัฒนาการฝึกพูดและฝึกคิด ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้สมาธิเป็นอย่างมาก วิธีการจัดการเรียนการสอนนี้ คือผู้สอนเตรียมชิ้นส่วนของประโยคให้จำนวนหนึ่ง แล้วให้แต่ละกลุ่มพยายามช่วยกันต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับที่ถูกต้องด้วยกิจกรรมการต่อชิ้นส่วนนี้อาจจะให้ทำเป็นกลุ่ม หรือทำเป็นรายบุคคลก็ได้ประโยคที่ให้ต้องเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งและกิจกรรมนั้น ๆ ก็เพื่อต่อประโยคให้ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือรู้เรื่องที่เกิดขึ้น การนำข้อมูลของแต่ละคนมาต่อกันต้องพูดและถามกัน แล้วพิจารณาเลือกข้อมูลมาต่อกันให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง และตลอดระยะเวลาทำกิจกรรม จะพบว่า ผู้เรียนให้ความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนอย่างมาก เช่น การให้เรียงประโยคต่อไปนี้ ให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง

7. ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and Correcting) การประเมินผลการเรียนนั้น ส่วนใหญ่ก็ทำกันอยู่เกือบทุกขั้นตอนแต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง และให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาเพื่อให้เป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่ผู้เรียนต่อไป

สรุปได้ว่า วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมุ่งเน้นการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามกระบวนการขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้ เตรียมไว้ นักเรียนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเรียนมากที่สุด ครูผู้สอนเป็นเพียงแต่ผู้ให้ คำปรึกษาชี้แนะ จุดเด่นของการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงจะอยู่ในรูปบูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเข้าด้วยกัน แต่จะมีทักษะการอ่านเป็นจุดเน้นในการสอน ส่วนทักษะอื่นแม้ไม่เป็นจุดเน้นก็จะได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน ทำให้ลดปัญหาการเบื่อหน่ายของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ได้มากขึ้น

2.5.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

2.5.3.1 ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการร่วมกิจกรรมการสอนทุกขั้นตอนและมีความสุขในการเรียน ไม่เกิดความเครียดในขณะที่เรียน

2.5.3.2 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติทำให้เกิดความคิดรวบยอด ในลักษณะการบูรณาการ

2.5.3.3 ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาทุกทักษะในลักษณะบูรณาการทุกขั้นตอน

2.5.3.4 ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแสดงการคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่สามารถอ่านได้

2.5.3.5 ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนรู้จักการปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.5.3.6 ผู้เรียนรู้จักนำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการอธิบายประสบการณ์ใหม่

2.5.3.7 ผู้เรียนรู้จักคิดแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง

2.6 แผนการจัดการเรียนรู้

ครูผู้สอนที่สามารถพัฒนาการสอนได้ดีนั้นจะต้องสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีได้ด้วย เพราะแผนการจัดการเรียนรู้นั้นเปรียบเสมือนแนวทางหรือคู่มือของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เตรียมไว้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน และการสอนที่ขาดการวางแผนการจัดการเรียนรู้นั้นอาจจะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียน ซึ่งมีขอบเขตในการการศึกษาตามลำดับการนำเสนอ ดังนี้

2.6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอน หรือคำว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมายถึง การเตรียมการสอนที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นเอกสารแนวทางสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกมาเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่เป็นการนำวิชาหรือประสบการณ์ ที่จะต้องทำการสอนตลอดปีการศึกษา หรือตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ กิจกรรม สื่อ อุปกรณ์การวัดและประเมินผล (ชนาธิป พรกุล, 2554, น. 134) ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึง ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนไว้หลายทัศนะดังต่อไปนี้

รุจิรุ ภู่อาระ (2551, น. 159) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือและแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความรู้ที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ จุดประสงค์ วิธีดำเนินการหรือ กิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ แผนการเรียนรู้ที่ดีจะต้องบอกได้ว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติคืออะไร จะเสริมสร้างกิจกรรมใดเพื่อพัฒนาผู้เรียนบ้าง ในการจัด

กิจกรรมครูจะต้องมีบทบาทอย่างไร จะใช้สื่อหรืออุปกรณ์อะไรผู้เรียนจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ และจะทราบได้อย่างไรว่าผู้เรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวัง

โชติกา ภาชีผล (2554, น. 5) แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เขียนไว้ล่วงหน้าที่ทำให้ผู้สอนมีความพร้อมและมั่นใจว่าจะสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และดำเนินการสอนได้ราบรื่น

ศศิธร เวียงวะลัย (2556, น. 51) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นจากแนวการจัดการเรียนของคู่มือครู หรือกรมวิชาการ ภายใต้กรอบสาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยกำหนดจุดประสงค์ วิธีดำเนินการหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์

เอมมิกา สุวรรณหิตาทร (2558, น. 21) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการวางแผนที่ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าในแต่ละชั่วโมง หรือสัปดาห์ ครูผู้สอนควรจะสอนเนื้อหาสาระใด ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ครอบคลุมเรื่องใด รวมทั้งเป็นการสำรวจสภาพปัญหา ที่ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้และสามารถทำการประเมินผลผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามเป้าหมาย

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 372) กล่าวว่า ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูได้จัดทำไว้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการเตรียมการเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ จุดประสงค์การเรียนรู้ ประสพการณ์การเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตรเพื่อนำมาใช้ในระดับชั้นเรียน มีจุดประสงค์ในการสร้างเพื่อเป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ครูผู้สอนได้จัดทำเป็นเอกสารไว้ล่วงหน้าโดย มีกระบวนการสร้างที่เป็นระบบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นโดยใช้รูปแบบแผนแบบบรรยาย โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ 10 ประการ ได้แก่ 1) หัวเรื่อง 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3) สาระสำคัญ 4) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 5) เนื้อหาสาระ 6) ขั้นตอนอ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อการเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ 9) บันทึกหลังการสอน และ 10) ภาคผนวก ซึ่งทุกองค์ประกอบที่กล่าวมานั้นจะต้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการสอนแต่ละเรื่อง

2.6.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ฉันท ชาติทอง (2552, อ้างถึงใน เอมมิกา สุวรรณทิศาทร, 2558, น. 21) และชนาธิป พรกุล (2554, น. 134) สรุปความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. ทำให้การจัดการการสอนมีความหมายยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูมีคู่มือการสอนที่ดี
3. ทำให้ครูมีผลงานที่มีศักยภาพเป็นครูมืออาชีพ
4. ครูคนอื่นสามารถสอนแทนได้
5. ทำให้จัดการเรียนการสอนได้ตามสภาพที่เป็นจริง
6. ทำให้การเรียนรู้แบบองค์รวมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลายอย่างในขณะเดียวกัน

7. ทำให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปได้อย่างไม่จำกัด โดยมีความเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างกลมกลืน

8. ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา

9. ส่งเสริมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ครบถ้วน โดยไม่จำกัดระยะเวลา

จากที่กล่าวมาในข้างต้นจะเห็นว่าประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีอยู่หลายประการ เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 373-374) ได้อธิบายความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการเรียนรู้ว่ามีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย อาทิ

1. การกำหนดหลักสูตรที่กว้างเกินไป และกำหนดในลักษณะทั่วไป ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าจะให้สอนแบบใดหรือลึกซึ้งเท่าใด

2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรมักถูกกำหนดออกมาในรูปแบบของวัตถุประสงค์ทั่วไป ไม่ได้กำหนดไว้ในรูปแบบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ทำให้บางครั้งผู้สอนไม่ทราบว่าต้องสอนอย่างไรจึงจะตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพราะวัตถุประสงค์ทั่วไปนั้นปฏิบัติตามได้ยาก

3. หลักสูตรไม่ได้กำหนดกิจกรรมไว้เด่นชัด ทำให้ผู้เรียนนั่งฟังและจดตามเพียงฝ่ายเดียวจึงก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย

4. หลักสูตรไม่ได้กำหนดอุปกรณ์ หรือสื่อการสอนที่ชัดเจนครบถ้วน อีกทั้งยังไม่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอน

5. ผู้สอนและผู้เรียนมักจะยึดแบบเรียนเป็นหลักเกณฑ์ตามหลักสูตร จึงทำให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย โดยตามแบบเรียนเป็นหลัก

สุวิทย์ มูลคำ (2559, น. 58) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง ก่อให้เกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย อีกทั้งยังช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ อะไร และจะวัดประเมินผลอย่างไร นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้อย่างส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดประเมินผล และยิ่งไปกว่านั้นแผนการจัดการเรียนรู้อย่างยังสามารถใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้ ใช้เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญ ความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วยังมีประโยชน์ต่อวงการศึกษากอีกด้วย

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้ประกอบวิชาชีพครู ในการวางแผนการสอน เพื่อวิเคราะห์และพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยนำหลักสูตร มาจากแจกรายละเอียด ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและครอบคลุมตามจุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และทักษะต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลโดยตรงทั้งต่อครูผู้สอนและผู้เรียน ดังนี้

1. ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจและความเชื่อมั่น สามารถสอนได้ตามลำดับขั้นตอน อ่านที่ระบุในแผนอย่างราบรื่น ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้อย่างสมบูรณ์
2. ส่งผลให้การสอนนั้นคุ้มค่ากับเวลา เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย เพราะครูผู้สอนมีทิศทางในการสอนอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ เกิดความคิด เจตคติ และทักษะ ตลอดจนเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ และบรรลุผลตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีเครื่องมือวัดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ครูผู้สอนทราบถึงความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละเนื้อหา
4. ทำให้ครูผู้สอนมีเอกสารบันทึกการสอน สำหรับใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเนื้อหานั้น ๆ ต่อไป
5. เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ ตลอดจนวิชาที่เรียนและรวมไปถึงเจตคติที่ดีต่อตัวครูผู้สอนเอง เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้สอนสามารถสอนด้วยความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจมีความมั่นใจในการสอน และความพร้อมทางวัตถุ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดทำขึ้นด้วยการพิจารณาอย่างรอบคอบ และสื่อการสอนที่เตรียมพร้อม จะทำให้ครูผู้สอนมั่นใจในการสอน สามารถสอนได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน และเกิดเจตคติที่ดีต่อรายวิชาและต่อครูผู้สอนตามลำดับ

2.6.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการนำรายวิชาแต่ละรายวิชาที่จะสอนมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน หรือที่เรียกว่า แผนการเรียนรู้ ซึ่งเปรียบดังแผนที่นำทางในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยส่วนย่อยที่ผูกโยงสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ในทัศนะที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ชนาธิป พรกุล (2554, น. 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) เรื่องและเวลาที่ใช้สอน 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์การเรียนรู้) 3) สารระสำคัญ เนื้อหา (สาระ) 4) กิจกรรมการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน) และ 5) การวัดและประเมินผล

ไสว ประภาศรี (2548, น. 224) ได้ศึกษาและสรุปองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนชื่อเรื่อง ประกอบด้วย ชื่อกลุ่มสาระ ชั้น ภาคเรียน ชื่อแผน และเวลา 2) ส่วนขององค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย สารระสำคัญหรือความคิดรวบยอด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ หรือเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล แหล่งเรียนรู้ หรือสื่อการเรียน กิจกรรมเสนอแนะ หรือบันทึกหลังสอน

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2557, น. 87) กล่าวว่า องค์ประกอบหลักของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ มี 4 ประการหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) สารระ/เนื้อหา 3) กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ขั้นตอนอ่านการเรียนการสอนและสื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ 4) การประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ในการวางแผนงานใดก็ตาม องค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการวางแผน คือ 5W และ 2H ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

W1	(Why)	หมายถึง	สอนไปทำไม (วัตถุประสงค์การเรียนรู้)
W2	(What)	หมายถึง	สอนอะไร (เนื้อหา/สาระ)
W3	(Who)	หมายถึง	สอนใคร (ใครสอน/สอนใคร)
W4	(Where)	หมายถึง	สอนที่ใด
W5	(When)	หมายถึง	สอนเมื่อใด
H1	(How)	หมายถึง	สอนอย่างไร (กิจกรรมการเรียนรู้)
H2	(How)	หมายถึง	ประเมินอย่างไร (ประเมินการเรียนรู้)

เอมมิกา สุวรรณหิตาทร (2558, น. 81-82) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้มี 6 องค์ประกอบสำคัญ คือ 1) สารระสำคัญ 2) ผล

การเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 3) เนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 385) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบสำคัญดังนี้ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระการเรียนรู้ (เนื้อหา) 4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล 7) กิจกรรมเสนอแนะ (อาจจะไม่มีก็ได้) 8) บันทึกหลังการสอน และ 9) ภาคผนวกของแต่ละแผน (ถ้ามี)

สรุปได้ว่า ในการวางแผน หรือออกแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 10 ประการ ประกอบด้วย 1) หัวเรื่อง 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3) สาระสำคัญ 4) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 5) เนื้อหาสาระ 6) ขั้นตอนอ่านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อการเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 9) บันทึกหลังการสอน และ 10) ภาคผนวก นอกจากนี้เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบ 5W 2H ได้แก่ สอนไปทำไม สอนอะไร สอนใคร สอนที่ไหน สอนเมื่อใด สอนอย่างไร และวัดผลประเมินผลการเรียนรู้นั้นอย่างไร ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้น

2.6.4 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

ชนาธิป พรกุล (2554, น. 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์อย่างเหมาะสมผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งความถูกต้องนั้น หมายถึง ข้อความในแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้องตามลักษณะขององค์ประกอบนั้น และความสอดคล้อง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องอย่างสมเหตุสมผลเป็นเรื่องเดียวกัน

ชวลิต ชูกำแพง (2551, น. 93) ได้สรุปลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้

1. มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน
2. กิจกรรมการสอนชัดเจน นำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. บทบาทและพฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรมมีความชัดเจน
4. สื่อมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้
5. วิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีความ

หลากหลาย

สุวิทย์ มูลคำ (2554, น. 59) อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด)

2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไร จึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)

3. กำหนดสื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่ออุปกรณ์ หรือแหล่งเรียนรู้อะไรช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร)

4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้)

5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้ หรือไม่สามารถจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้)

6. ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

7. สามารถแปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้ที่นำไปใช้จะต้องสามารถเข้าใจและใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้จัดทำแผน

8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้ และวิธีการจัดการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน

9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบครบถ้วน และสอดคล้องกัน โดยเฉพาะเนื้อหาสาระ และกิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงองค์ความรู้ไปสู่การดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งวิธีการวัดประเมินผลจะต้องคำนึงถึงความชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เป็นสำคัญ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

2.6.5 การจำแนกประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข (2557, น. 37) กล่าวว่า แผนที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนมี 3 ประเภท ได้แก่

1. แผนระยะยาว
2. แผนรายหน่วย
3. แผนการจัดการเรียนรู้รายวัน

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 376-378) ได้แบ่งประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้ตามระยะเวลาของการจัดทำแผนซึ่งมี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ระยะยาว หรืออาจเรียกได้อีกหลายอย่าง เช่น กำหนดการสอน โครงการสอน หรือแผนการสอน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องจัดทำเพื่อการวางแผนและเตรียมการในการนำหลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้ การจัดทำแผนระยะยาวอาจเป็นการวางแผนที่ยังไม่ให้รายละเอียดมากนัก เพียงแต่เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และเพิ่มเติมรายละเอียดจากโครงสร้างรายวิชา โดยทั่วไปแล้วการจัดทำกำหนดการสอนควรเขียนในรูปตาราง และมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

1.1 ส่วนหัวของกำหนดการสอน ต้องระบุว่าเป็นกำหนดการสอนรายวิชาใด กลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ระดับชั้นไหน ระบุสัปดาห์ เรียงจากสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียน หน่วยกิต รวมไปถึงเวลาที่เรียนต่อภาคเรียน

1.2 หน่วยการเรียนรู้และหัวข้อเรื่อง

1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนด ต้องครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัยหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน รูปแบบ วิธีการ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ควรพิจารณาถึงธรรมชาติของวิชาเป็นหลักในการเลือกเทคนิควิธีการสอน

1.5 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ครอบคลุมแหล่งการเรียนรู้ทั้งที่เป็นสถานที่และบุคคล นอกจากนี้ยังอธิบายถึงลักษณะของกำหนดการสอนที่ดีไว้ว่าควรมีลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ 1) เป็นแผนการสอนที่ได้มาจากการวิเคราะห์หลักสูตร 2) สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และมีประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด 3) เขียนถูกต้องตามหลักวิชาเหมาะสมกับผู้เรียนและระยะเวลาที่กำหนด 4) ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย 5) มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 6) มีคาบเวลาเรียนครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตร

2. แผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวัน รายชั่วโมง หรือรายคาบแผนการจัดการเรียนรู้ประเภทนี้โดยทั่วไปมีองค์ประกอบที่หลากหลายขึ้นอยู่กับหน่วยงานกำหนด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้จำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) แผนระยะยาว หรือกำหนดการสอน โดยจะกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญ จำนวนคาบ เวลาและสัปดาห์ที่สอนไว้ตลอดภาคเรียน หรือตลอดปีการศึกษา เพื่อให้ผู้สอนเห็นแนวทางการสอนในแต่ละวิชา 2) แผนรายชั่วโมง เป็นส่วนที่เกิดขึ้นหลังจากผู้สอนทำกำหนดการสอนเสร็จแล้ว ซึ่งจะชี้แจงรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงให้ชัดเจนขึ้นเพื่อนำไปใช้จริง ทั้งด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นสำคัญ

2.6.6 หลักในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ควรคำนึงถึงหลักในการเขียนว่าจะต้องเขียนอะไร เขียนอย่างไร และเพื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายในการนำไปใช้ศึกษา หรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางในการสอนผู้เรียน ควรคำนึงถึงรายละเอียดดังนี้

1. ผู้สอนควรเขียนให้ชัดเจนในทุกหัวข้อเพื่อให้เกิดความกระจ่างแก่ผู้อ่านมีรายละเอียดพอควร ไม่น้อยไปหรือมากจนเกินไป
2. ผู้สอนควรใช้ภาษาเขียนที่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจง่าย เป็นประโยคที่ได้ชัดเจนจับใจความได้ ไม่ใช่คำพึมพำ
3. ผู้สอนเขียนควรกำหนดทุกหัวข้อในแต่ละเรื่องให้สอดคล้องกัน
4. สารสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา
5. จุดประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดให้จำเป็นจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผล
6. สื่อการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมและการวัดประเมินผล
7. ผู้สอนควรกำหนดให้เป็นลำดับขั้นตอนก่อนหลังในทุกหัวข้อ จึงจะนำไปเขียนได้
8. ผู้สอนควรเขียนหัวข้อให้ถูกต้องชัดเจน เช่น จุดประสงค์ต้องเขียนให้เป็นจุดประสงค์
9. จัดเนื้อหา กิจกรรม ให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด
10. คิดกิจกรรมที่น่าสนใจอยู่เสมอ
11. เขียนให้เป็นระเบียบ ง่ายแก่การอ่าน และสะอาดชวนอ่าน
12. เขียนในสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้จริงและสอนตามแผนที่วางไว้

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หลักในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เขียนจะต้องวางแผนล่วงหน้าก่อนการเรียนการสอน โดยศึกษาเนื้อหาที่จะเขียนให้ละเอียดและตามลำดับขั้นตอน แบ่งหน่วยเนื้อหาย่อยแบ่งเวลาที่ใช้การสอนทุกหัวข้อมีความสอดคล้องกัน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย รวมทั้งต้องมีการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงพฤติกรรม

2.7 การหาประสิทธิภาพ

2.7.1 ความหมายการหาประสิทธิภาพ

ในการหาประสิทธิภาพมีผู้ให้ความหมาย และการประเมินสื่อการสอนไว้ ดังนี้

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2556, น. 23) กล่าวถึงการประเมินสื่อการเรียนการสอนว่าเป็น การพิจารณาหาประสิทธิภาพ และหาคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน ดังนั้นการประเมินสื่อจึงเริ่ม

ด้วย การกำหนดปัญหา หรือคำถามเช่นเดียวกับการวิจัย ด้วยเหตุนี้การประเมินสื่อจึงเป็นการวิจัยอีกแบบหนึ่งที่เรียกว่า การวิจัยประเมิน (Evaluation Research)

เผชิญ กิจระการ (2558, น. 26) ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึงความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวังประสิทธิภาพที่วัดออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนเป็นกระบวนการตรวจสอบ และพิจารณาคุณค่าของสื่อ อย่างมีระบบก่อนนำสื่อไปใช้งานจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.7.2 ขั้นตอนอ่านการหาประสิทธิภาพ

การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่าเมื่อนำนวัตกรรมการศึกษาภายหลังจากผ่านการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับ กลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงใกล้เคียงกับ กลุ่มเป้าหมายแล้วผลจะเป็นประการใดโดยที่การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนอ่านการประเมิน ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2554, น. 36)

2.7.2.1 การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่คุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่านวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องสร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้นบุคคลเหล่านี้มีความรู้และความเข้าใจหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไปที่การค้นหาข้อจำกัด ที่ได้จากคำ แนะนำ บอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้มานี้มาปรับปรุงนวัตกรรมตามที่กล่าวนั่นเอง

2.7.2.2 การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1:3) หรือ แบบหนึ่งต่อสี่ (1:4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็นมีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณีการประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นการประเมินแบบหนึ่งต่อสี่ก็ต้องใช้จำนวนกลุ่มบุคคลทั้งสิ้น 12 คน

การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E_1/E_2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของนวัตกรรมการศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีสามเกณฑ์ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้านวัตกรรมศึกษานั้น ง่ายแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อนหรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยาก ก็จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้าเนื้อหาสาระไม่ยากมากนักก็แก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุดในทำนองเดียวกัน ถ้าเป็นนวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระมุ่งปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากนี้จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวแล้วสิ่งที่นำมาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ก็คือพื้นฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมายด้วยเช่นกัน

2.7.3 การหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสื่อการสอน

การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนมีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอนอ่านได้แก่ขั้นตอนอ่านของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนอ่านของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ (เผชญิ กิจระการ, 2558, น. 32)

2.7.3.1 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพ

2.7.3.2 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน ที่วัดออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ในการทำ แบบฝึกหัดหรือกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียนแสดงค่าตัวเลข 2 ตัว E_1/E_2 เช่น 80/80, 85/85, 90/90 โดยตัวแรกคือเปอร์เซ็นต์ของการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย ถูกต้องโดยถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการและตัวเลขตัวหลังคือเปอร์เซ็นต์ของการทำแบบทดสอบถูกต้องโดยถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันในหลายลักษณะในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำ แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดทำ แบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำ เพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนการเรียน (Pre-test)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าข้อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้ คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะต้องมาจากผลลัพธ์การคำนวณ E_1 และ E_2 เป็นตัวแรกและตัวหลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 100 มากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากเท่านั้นโดยมีค่าสูงสุดที่ 100 ส่วนแนวคิดในการหาประสิทธิภาพที่ควรคำนึง มีดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นต้องมีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมการเรียนการสอนอย่างชัดเจนและสามารถวัดได้

2. เนื้อหาที่สร้างขึ้นต้องผ่านการวิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

3. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบต้องมีการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้วิเคราะห์ไว้ส่วนความยากและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบควรมีการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม

4. จำนวนแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับจำนวนของวัตถุประสงค์ และต้องมีแบบฝึกหัด และข้อคำถามในแบบทดสอบครอบคลุมทุกจุดประสงค์ของการสอน จำนวนแบบฝึกหัดและข้อคำถาม ในแบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าจำนวนวัตถุประสงค์

2.8 ความพึงพอใจ

ในการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จนั้นต้องเกิดมาจากความพึงพอใจของผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องศึกษาความหมายและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ ความพึงพอใจ คือความรู้สึกชอบ ส่วนตัวที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมโดยหนึ่งที่ตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติ และมีเจตคติที่ดี ได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

2.8.1 ความหมายของความพึงพอใจ

อรุณ รักธรรม (2557, น. 228-232) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การสร้าง ภาวะทางใจในลักษณะของการกระทำสิ่งใดให้สำเร็จด้วยความเต็มใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมอันเป็นผลมาจากแรงจูงใจ

สมยศ นาวิการ (2554, น. 119) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การดำเนินงาน กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับ มอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ครูผู้สอนซึ่งในปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษาการทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการเรียนรู้หรือพึงพอใจใน การปฏิบัติงานครูผู้สอนต้องคำนึงถึงแนวคิดพื้นฐานที่มีความแตกต่างกันใน 2 ลักษณะ ต่อไปนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติที่ตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ ไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้น ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบรรลุ จุดประสงค์ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ สถานการณ์สื่อการสอน ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจทำกิจกรรมจนบรรลุตามจุดประสงค์

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่ เหมาะสมซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนอง ในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทนซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และ ผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน

ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและการรับรู้เรื่องความยุติธรรมของผลตอบแทนจากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าวเมื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทนหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดกับตัวผู้เรียน เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจความมั่นใจตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดทำให้เช่น การได้รับคำชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือแม้แต่การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น่าพอใจ

มนตรี เฉียบแหลม (2554, น.7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกมีความสุขเมื่อเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goals) ความต้องการ (Want) หรือแรงจูงใจ (Motivation)

ศุภศิริ โสมาเกต (2554, น. 49) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้ จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2555, น. 130) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวบรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่ความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานมีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

กิตติมา ปรีดีติลล (2559, น. 321) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจในงานที่ทำ เมื่องานนั้นให้ประโยชน์ตอบแทนทางด้านวัตถุและทางจิตใจซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเขาได้

Good (1973, p. 320) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึงระดับความรู้สึกพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจ และทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ การศึกษาความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุแห่งความพึงพอใจเท่านั้น

จากคำกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน การเรียน หรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในด้านการเรียนรู้จึงหมายถึง ความพึงพอใจ ชอบใจ ภูมิใจ มีความสุข เมื่อได้ร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ได้จนบรรลุผลสำเร็จ ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันทางบวกถ้ามีความพึงพอใจมากผลการเรียนก็จะดีขึ้นตามไปด้วย

2.8.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

การสร้างความพึงพอใจในการเรียนการสอนนั้นส่งผลให้การเรียนการสอนในรายวิชานั้น ๆ มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นได้มีนักการศึกษาสาขาต่าง ๆ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและกล่าวเกี่ยวกับทฤษฎีความพึงพอใจไว้ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีที่มีชื่อเสียงที่สุดของความพึงพอใจคือทฤษฎีจูงใจ (Motivation Theory) ของ Maslow (1970, pp. 80-81) หรือที่เรียกว่าทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับการจูงใจ (Maslow's General the Theory of Human Motivation) ซึ่งมาสโลว์ได้ตั้งสมมุติฐานสิ่งจูงใจจากความต้องการของมนุษย์ไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจอีกต่อไป แต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองนั้นจะเป็นสิ่งจูงใจแทนและมาสโลว์ได้ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์แบ่งออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิตเช่นความต้องการอาหารอากาศที่อยู่อาศัยยารักษาโรคและความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (Safety Needs) ได้แก่ความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกายเช่นความปลอดภัยจากอุบัติเหตุอันตรายต่างๆและความมั่นคงในอาชีพ

3. ความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Belonging Needs) ได้แก่ ความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคมความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการเห็นคุณค่าของตนเอง (Esteem Needs) ได้แก่ความต้องการอยากเด่นในสังคมเป็นที่ยอมรับเป็นที่ยกย่องสรรเสริญของบุคคลอื่น

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตนเอง (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ที่คนส่วนมากอยากจะเป็นอยากจะได้

สมยศ นาวิการ (2554, น. 155) กล่าวว่าในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ซึ่งในปัจจุบันครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานมีแนวความคิดพื้นฐานที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

1. ความพึงพอใจที่นำไปสู่การปฏิบัติงานการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองตามแนวคิดดังกล่าว

จากแนวคิดดังกล่าวครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญประสบความสำเร็จจึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การ

เรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อตอบสนองต่อความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ผลของการตอบแทนที่เหมาะสมซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจผลของการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทนซึ่งประกอบด้วยผลตอบแทนภายในและผลตอบแทนภายนอก โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของผลตอบแทนที่ได้รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าวนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็นผลทางความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเองเช่นความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จทำให้เกิดความภาคภูมิใจความมั่นใจตลอดจนได้รับความยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลการตอบแทนภายนอกจะเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดทำให้มากกว่าตนเอง เช่น การได้รับการยกย่องชมเชยจากครูผู้สอนพ่อแม่ผู้ปกครองหรือการได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับน่าพอใจ

อดุลย์ศักดิ์ สุทรโรจน์ (2546, น. 19) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานหมายถึงความรู้สึกที่ชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของงานและผู้ปฏิบัติงานได้รับการตอบสนองความต้องการซึ่งจะมีผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นๆมีการเสียสละอุทิศแรงกายแรงใจและสติปัญญาให้แก่งานอย่างเต็มความสามารถจากความหมายของความพึงพอใจของบุคคลต่าง ๆ ข้างต้นสรุปได้ว่าความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกและเจตคติของบุคคลอื่นเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล

ในการจัดการเรียนการสอนการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะว่าการที่บุคคลจะเรียนรู้หรือมีพัฒนาการและความเจริญงอกงามนั้นบุคคลจะต้องอยู่ในสภาวะพึงพอใจสุขใจเป็นเบื้องต้นนั่นคือบุคคลจะต้องได้รับการจูงใจทั้งในลักษณะนามธรรมและรูปธรรม แรงจูงใจเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนเพราะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการสอนสูงมากดังนั้นในการจัดการสอนของนักศึกษาผู้บริหารและผู้สอนจะต้องพยายามสร้างสิ่งจูงใจให้เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจมีความสนใจต่อการเรียนการสอนทั้งนี้เพราะว่าการเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จได้ก็เพราะผู้บริหาร และผู้สอนให้ความสำคัญรวมทั้งเป็นความพยายามของผู้เรียนด้วยนั่นเอง

วิรัช เหมโส (2557, น. 53) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้เกิดผลเชิงปฏิบัติดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความสามารถส่วนตัวงานนั้นจะมีความหมายกับผู้ที่ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและการวัดความสำเร็จโดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการจูงใจภายในเป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะดังนี้
 - 3.1. คนทำงานมีส่วนในการจัดตั้งเป้าหมาย
 - 3.2. ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จของการทำงานโดยตรง
 - 3.3. งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าความพึงพอใจในการเรียนและผลกาเรียนที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมากทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติในขณะที่ทำการเรียนการสอนและการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนดังนั้นครูผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบที่จะช่วยเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้อีกขึ้นกับผู้เรียนเพื่อจะนำไปสู่การเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จต่อไป

เกณฑ์การวัดความพึงพอใจ ใ้ดังนี้การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนแบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5=พอใจ มากที่สุด, 4=พอใจมาก, 3=พอใจปานกลาง, 2=พอใจน้อย และ 1=พอใจน้อยที่สุด สถิติที่ นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ดังนั้นจะต้องกำหนดเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง พอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง พอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง พอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง พอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง พอใจน้อยที่สุด

โดยภาพรวม ความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียน อาจเกิดขึ้นจากหลาย องค์ประกอบ ได้แก่คุณสมบัติของครูวิธีสอนกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ของครูจึงจะประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนที่ จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ มีความรัก และมี ความกระตือรือร้นในการเล่าเรียน โดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น มีการยกย่องให้ กำลังใจแก่นักเรียนที่กระทำความดีมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีความ เจริญก้าวหน้าการสร้างสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องบอาคารสถานที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมี ปัญหาความพึงพอใจเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ในการศึกษาเล่าเรียน

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้มีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ดังนี้

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

สุภิญญา ยีหมัดอะหลี (2556, น. 72) ได้ศึกษา เรื่อง ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประชากรที่ใช้ในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเสียงสามัคคี) นักเรียนทั้งหมด 283 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเสียงสามัคคี) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ขั้นตอนของวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ สำหรับทดสอบก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ สำหรับทดสอบก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test for Dependent Samples ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกอยู่ในระดับมาก

นราธิป เอกสินธุ์ (2559, น. 82) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตาม

แนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 33 คน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนคลองบางกระทึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามแนวการสอนของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t – test) ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) มีประสิทธิภาพ 84.27/83.55 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ระดับความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52

เพียงฤทัย เทพอักษร (2559, น. 87) ได้ศึกษา เรื่อง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (Murdoch Integrated Approach) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ23101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ

84.42/83.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอค ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอคอยู่ในระดับมาก

ณัฐณิกันต์ ทองโคตร (2559, น. 83) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 กำหนดเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.25/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีค่าเท่ากับ 0.7331 หรือคิดเป็น ร้อยละ 73.31 นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จตุมา ศรีบัว (2560, น. 84) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคมมีจุดประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบเน้นงานปฏิบัติตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติจำนวน 5 แผน (2) แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติจำนวน 5 บท (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อน

และหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านแต่ละบทและวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีประสิทธิภาพ 75.7/78.22 ตามเกณฑ์ 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชวลิต เจริญจรรยา (2560, น. 78) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย จังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้วิธีสอนอ่าน แบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 3) เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ32101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ ทั้งฉบับเท่ากับ .87 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน ด้วยการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 78.42/77.25 2) ดัชนีประสิทธิผลของการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่า 0.7211 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.11 3) ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อำภา วิหุวัน (2560, น. 75) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน โรงเรียนบ้านแซ้วเมือง อำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1 ซึ่งได้มาด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t - test (Dependent Sample) ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.56/80.42 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=4.33, S.D.=0.32)

วิภารัตน์ คำไสยทอง (2560, น. 52) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเมื่อได้รับการสอนอ่านแบบ MIA แล้วมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

สุวรรณา เนื่องกระโทก (2561, น. 88) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.17/80.42 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการ

เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Fraling (1981, pp. 4377-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะความเข้าใจในการอ่านโดยการยึดหลักการเตรียมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ The Union for Experimenting Colleges and University ในสหรัฐอเมริกา ได้ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ยึดการเรียนโดยการเตรียมการอ่านประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะความเข้าใจในการอ่านโดยมีความแตกต่างกับกลุ่มที่เรียนโดยคู่มือครู

Murdoch (1986, pp. 9-10) ได้ทำการศึกษาโดยได้สอนนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยคูเวต ฝึกการอ่านโดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) และพบว่าการกระตุ้นด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ทำให้นักศึกษาครู มหาวิทยาลัยคูเวต มีการพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนในระดับที่ดีขึ้น นอกเหนือจากนั้นยังมีงานวิจัยประเภทที่คล้ายกับวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) คือ การที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student Center) ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถหลากหลายทักษะในการแก้ไขปัญหา และมีขั้นตอนการคิดเป็นระบบ ได้แก่ วิธีการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกทักษะของโคลซ ผู้ทำการวิจัยคือ โรเจอร์ (Rogers, 1983, p. 287) และแผนการในการอ่านเพื่อความเข้าใจของเดลาเนย์ (Delaney, 1985, p. 111) ผลการวิจัยพบว่า การที่ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ช่วยกันอภิปรายภายในกลุ่มของตน และวิธีที่ให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้ในสาระสำคัญ แล้วจึงบันทึกในสมุดเป็นภาษาของตน ทำให้ผลการเรียนอยู่ในระดับดีขึ้นไป

จากการศึกษางานวิจัยในเรื่องการสอนอ่านโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) มีผลทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น เพราะว่าในขั้นตอนแต่ละขั้นมีความเหมาะสม ที่ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ การทำงานกับผู้อื่น การแลกเปลี่ยนรับฟังความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม พัฒนาด้านความรับผิดชอบ และได้ให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมหรือองค์ความรู้เดิมของตนมาอภิปราย ทำให้นักเรียนเกิดจูงมุงหมายในการอ่าน ผู้วิจัยจึงเชื่อว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) จะช่วยแก้ปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏดังภาพที่ 1 ต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 โรงเรียน จำนวน 31 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 905 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมะค่าพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ดอกซ์ (MIA) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนอ่าน ดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยศึกษาขอบข่ายเนื้อหารายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

3.3.1.2 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน โดยยึดหลักขั้นตอนอ่านการสอนอ่าน โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบของเมอร์ดอกซ์ (MIA) (Mudoch, 1986, pp. 10-15)

3.3.1.3 ศึกษาและเลือกบทอ่านจากหนังสือแบบเรียน หนังสือวารสาร สื่อ สิ่งพิมพ์ และจากอินเทอร์เน็ต โดยให้สอดคล้องและใกล้เคียงกับคำศัพท์และโครงสร้างที่นักเรียนมีปัญหาในการเรียน และให้อยู่ระดับเดียวกันกับที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.3.1.4 นำเนื้อหาที่ผู้วิจัยคัดเลือกไว้ จำนวน 5 เรื่อง นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบว่าเนื้อหาที่คัดเลือกลักษณะมีความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้าง และไวยากรณ์เพียงใด

3.3.1.5 ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนอ่านแบบเมอร์ดอกซ์ (MIA) จำนวน 5 แผน ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเมอร์ตอกซ์ (MIA) จำนวน 5 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)
1	The Pets	2
2	Fast Food	2
3	The Best Buy	2
4	The boy and goldfish	2
5	Chameleon Clothes	2
	รวม	10

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการวัดผลประเมินผล พิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะซึ่งผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง วุฒิกการศึกษา (ศษ.ด.) สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาการวิจัย

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพศาล เอกะกุล วุฒิกการศึกษา (ศษ.ม.) สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ วุฒิกการศึกษา (ปร.ด.) สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

4) อาจารย์ธัญญา ว่องปรัชญา วุฒิกการศึกษา (ศศ.ม.) สาขาภาษาอังกฤษ อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

5) นางณัฏฐา ภูตะโชติ วุฒิกการศึกษา (ศศ.ม.) สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ (ศศ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมะค่าพิทยาคม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาการวิจัย

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาให้คะแนน ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2556, น. 120)

- 5 คะแนน เมื่อรายการประเมินมีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 คะแนน เมื่อรายการประเมินมีความเหมาะสมมาก
- 3 คะแนน เมื่อรายการประเมินมีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 คะแนน เมื่อรายการประเมินมีความเหมาะสมน้อย
- 1 คะแนน เมื่อรายการประเมินมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่านวนค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบเกณฑ์ที่มีลักษณะประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2555, น. 103) ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 มีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.00 มีคุณภาพและเหมาะสมมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 มีคุณภาพและเหมาะสมปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 มีคุณภาพและเหมาะสมมากน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 มีคุณภาพและเหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีคุณภาพและความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$) (ภาคผนวก ค)

3.3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนอ่าน ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือแนวทางการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษของอจรา วงศ์โสธร (2558, น. 32) หนังสือการทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อจรา วงศ์โสธร (2554, น. 45) และหนังสือเทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2550, น. 28)

3.3.2.2 ศึกษาและเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

3.3.2.3 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามตัวชี้วัดของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ด้านการแปลความ ตีความ และเพื่อความเข้าใจ โดยให้มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างภาษา ตามที่หลักสูตรกำหนด จากนั้นผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ออกและใช้จริง

เรื่อง	วัตถุประสงค์	ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้					
		ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำความรู้ไปใช้	การวิเคราะห์	ข้อสอบที่ออก	ข้อสอบที่ใช้จริง
1. The Pets	1. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ 2. ผู้เรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ได้	4	3	2	-	9	6
2. Fast Food	1. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ 2. ผู้เรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ได้	3	2	3	1	9	6
3. The Best Buy	1. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ 2. ผู้เรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ได้	4	3	2	-	9	6
4. The boy and goldfish	1. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้ 2. ผู้เรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ได้	3	3	2	1	9	6
5. Chameleon Clothes	1. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้	3	2	2	2	9	6

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 จำนวนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ออกและใช้จริง

เรื่อง	วัตถุประสงค์	ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้					
		ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำความรู้ไปใช้	การวิเคราะห์	ข้อสอบที่ออก	ข้อสอบที่ใช้จริง
	2. ผู้เรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ได้						
รวมข้อสอบทั้งหมด		45 ข้อ					
ข้อสอบทั้งที่ต้องการทั้งหมด		30 ข้อ					

3.3.2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3.3.2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

- 1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- +1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญนำมาวิเคราะห์เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) ซึ่งผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.80-1.00 แล้วจึงคัดเลือกข้อสอบไว้นำไปใช้ ซึ่งแสดงว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 30 ข้อ

3.3.2.7 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้นำไปทดสอบความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ดังนี้

- ข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน
- ข้อที่ตอบผิด 0 คะแนน
- ข้อที่ตอบมากกว่า 1 0 คะแนน
- ข้อสอบที่ไม่ตอบ 0 คะแนน

โดยนำแบบทดสอบไปทดลอง (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 30 คน

3.3.2.8 นำผลที่ได้นำไปวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งมีค่าความง่ายระหว่าง 0.27-0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.22-0.79 (ภาคผนวก ค)

3.3.2.9 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาความยากง่ายและอำนาจจำแนกแล้ว จึงนำไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรอิงเกณฑ์ Binomial ของโลเวทท์ (Lovett) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 (ภาคผนวก ค)

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบเมอร์ตอกซ์ (MIA)

3.3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือประเภทแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.3.2 สร้างแบบทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อโดยครอบคลุมองค์ประกอบดังนี้

- 1) ด้านครูผู้สอน
 - 2) ด้านเนื้อหา
 - 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 4) ด้านการวัดประเมินผล
- โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ ดังนี้
- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
 - 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
 - 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
 - 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
 - 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การประมาณค่าความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

- 4.50-5.00 หมายถึงความพึงพอใจมากที่สุด
- 3.50-4.49 หมายถึงความพึงพอใจมาก
- 2.50-3.49 หมายถึงความพึงพอใจปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึงความพึงพอใจน้อย

1.00-1.49 หมายถึงความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3.3.3 นำแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษารวมถึง ตรวจสอบคำถามที่วัดความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยพิจารณาว่า แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

-1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

+1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.3.4 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญนำมาวิเคราะห์เพื่อหาความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งผลการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.80-1.00 แล้วจึงคัดเลือกข้อคำถามไว้นำไปใช้ ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 20 ข้อ

3.3.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบเมอร์ตอกซ์ (MIA) นำไปใช้จริงกับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมะค่าพิทยาคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน ที่เป็น

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design

ตารางที่ 3.3 แบบแผนการทดลอง

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

เมื่อกำหนดให้ X แทน การทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนทดลอง

3.4.2 ขั้นตอนอ่านการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ตามลำดับขั้นตอนอ่านดังนี้

3.4.2.1 ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพ แล้วมาทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บคะแนนไว้เปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

3.4.2.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มทดลอง โดยแผนการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบเมอร์ดอกซ์ (MIA) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 แผน (10 ชั่วโมง)

3.4.2.3 ทำการทดสอบความรู้ผู้เรียนหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) แต่สลับข้อ หลังจากนั้นผู้สอนตรวจและลงคะแนน แล้วจึงเก็บรวบรวมผลไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.4.2.4 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบเมอร์ดอกซ์ (MIA) โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.4.2.5 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับของวัตถุประสงค์การวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบสมมุติฐาน t-test (Dependent Samples)

3.5.3 วิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจของของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบเมอร์ตอกซ์ (MIA) คำนวนหา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคะแนนความพึงพอใจ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.7.1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 104) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$p = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-1)$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKAM UNIVERSITY

3.7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 123) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของในกลุ่ม

3.7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 126) มีสูตร ดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{N(\sum x^2) - (\sum x)^2}{N(N-1)}} \quad (3-3)$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของในกลุ่ม

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.7.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะที่วัด (Item-Objective Congruence Index) โดยใช้วิธีของโรวินเนลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (R.K. Hambleton) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรรคํา, 2560, น. 257)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-4)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 หรือระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.7.2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้วิธีของเบรนแนน (Brennan) คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 105)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2} \quad (3-5)$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูกต้อง
 L แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูกต้อง
 N₁ แทน จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์

N_2 แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.7.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยการใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 112) ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - c)^2} \quad (3-6)$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อสอบทั้งหมด
 X_i แทน คะแนนสอบของแต่ละคน
 $\sum X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกคน
 c แทน คะแนนจุดตัดการผ่านเกณฑ์

3.7.2.4 หาค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (p) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 97)

$$p = \frac{R}{N} \quad (3-7)$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากของแบบทดสอบ
 R แทน จำนวนคนตอบถูกทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.7.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาคุณภาพและประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

3.7.3.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรคำนวณหาค่า E_1/E_2 ใช้สูตรดังนี้ (เผชัญ กิจระการ, 2558, น. 49-50)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100 \quad (3-8)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบทดสอบ
หลังเรียนทุกเรื่องรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{B} \quad (3-9)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.7.3.2 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติแบบ t-test (Dependent Samples) ใช้สูตรดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad df = n - 1 \quad (3.10)$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติการแจกแจงแบบที (t-distribution)

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนนักเรียน

$\sum D$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและ
หลังการทดลอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนระหว่างก่อน
และหลังการทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย/ ค่าเฉลี่ย
%	แทน	ค่าร้อยละ
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการของการจัดการเรียนรู้
E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) กำหนดเกณฑ์ 75/75
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) กำหนดเกณฑ์ 75/75

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) กำหนดเกณฑ์ 75/75 ปรากฏ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียนรู้	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)	32	150	127.41	4.05	82.20
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)	32	30	24.19	1.64	80.63

ประสิทธิภาพของ (E_1/E_2) มีค่าเท่ากับ 82.20/80.63

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนที่ได้จากการทำใบงานแต่ละแผนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 127.41 คิดเป็นร้อยละ 82.20 แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.20 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้คะแนนรวมเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 24.19 คิดเป็นร้อยละ 80.63 แสดงว่าประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 80.63 ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 82.20/80.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 (ภาคผนวก ง)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test (Dependent Sample) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบผู้เรียนก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และทำการทดสอบหลังเรียนอีกครั้งโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน ผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	sig
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	32	30	11.16	1.17	41.732	0.00**
คะแนนทดสอบหลังเรียน	32	30	24.41	1.27		

หมายเหตุ. ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ภาคผนวก ง)

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)

ข้อ	ความพึงพอใจของผู้เรียน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ด้านเนื้อหา			
1.	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	4.34	0.48	มาก
2.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาและตัดแปลงบทอ่านให้นำสนใจมากยิ่งขึ้น	4.34	0.48	มาก
3.	เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การอ่าน	4.47	0.51	มาก
4.	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาและมีความยืดหยุ่น	4.41	0.50	มาก
5.	ความรู้ที่นักเรียนได้รับเป็นเรื่องที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.22	0.42	มาก
	ด้านครูผู้สอน			
6.	ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม	4.47	0.51	มาก
7.	ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา	4.25	0.44	มาก
8.	ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนที่ต่างไปจากครู	4.38	0.49	มาก
9.	ครูมีการเตรียมการสอน (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มีความพร้อม)	4.25	0.44	มาก
10.	ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม	4.34	0.48	มาก
	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
11.	ครูผู้สอนตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อกระตุ้นนักเรียนให้อภิปรายร่วมกัน	4.84	0.37	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อ	ความพึงพอใจของผู้เรียน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
12.	ครูผู้สอนแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 3 คนและให้ช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์	4.78	0.42	มากที่สุด
13.	ครูผู้สอนตั้งคำถามให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง และหาคำตอบด้วยตนเอง	4.75	0.44	มากที่สุด
14.	ครูผู้สอนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านโดยการเขียนเติมข้อความ และนำเสนอหน้าชั้นเรียน	4.69	0.47	มากที่สุด
15.	ครูผู้สอนเฉลยและแก้ไขข้อบกพร่องจากการทำแบบฝึกหัดประกอบการอ่านร่วมกับผู้เรียนด้านการวัดประเมินผล	4.66	0.48	มากที่สุด
16.	มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรม	4.22	0.42	มาก
17.	นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและมีส่วนในการกำหนดเป้าหมายในการประเมิน	4.28	0.46	มาก
18.	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.44	0.50	มาก
19.	มีการประเมินผลการเรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม	4.41	0.50	มาก
20.	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหา	4.25	0.44	มาก
โดยรวม		4.44	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D.=0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และระดับมาก 15 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ครูผู้สอนตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อกระตุ้นนักเรียนให้อภิปรายร่วมกัน ($\bar{X}=4.84$, S.D.=0.37) ครูผู้สอนแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 3 คนและให้ช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ ($\bar{X}=4.78$, S.D.=0.42) และครูผู้สอนตั้งคำถามให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง และหาคำตอบด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.75$, S.D.=0.44) (ภาคผนวก ง)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 82.16/80.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

5.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D.=0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และระดับมาก 15 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ครูผู้สอนตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อกระตุ้นนักเรียนให้อภิปรายร่วมกัน ($\bar{X}=4.84$, S.D.=0.37) ครูผู้สอนแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 3 คนและให้ช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ ($\bar{X}=4.78$, S.D.=0.42) และครูผู้สอนตั้งคำถามให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง และหาคำตอบด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.75$, S.D.=0.44)

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัย ผู้วิจัยพบประเด็นที่สำคัญสำหรับนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

5.2.1 กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอช (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 82.20/80.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอช (MIA) เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผ่านขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอช (MIA) ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนที่แปลกใหม่ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดทุกขั้นตอน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็นโดยเฉพาะกระบวนการคิดที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนจะเริ่มด้วยวิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านให้นักเรียนตอบ แล้วให้ร่วมกันอภิปรายโดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ แก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ซึ่งเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้คิดแก้ปัญหา นักเรียนต้องคิดตลอดเวลา จึงไม่เหมือนกับการอ่านบทอ่านแล้วตอบคำถามเหมือนการอ่านทั่วไป นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอช (MIA) ถูกสร้างขึ้นโดยผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ ได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอช (MIA) มีสื่อการเรียนรู้ประกอบที่หลากหลาย เช่น รูปภาพ เกม บทอ่าน และใบงาน ซึ่งสื่อการเรียนรู้แต่ละชนิดที่นำมาประกอบกันนั้น ต่างมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และประโยชน์ของสื่อแต่ละชนิดนั้นก็ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอช (MIA) เข้าใจเนื้อหา คำศัพท์ และทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี เห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอช (MIA) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากการวิจัยของหลายท่านที่สนับสนุนรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MIA นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ด้านกระบวนการสูงกว่าเกณฑ์และประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านผลลัพธ์เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ เมอร์ดอช (Murdoch, 1986, pp. 9-15) (อ้างจาก รจนา ชาญวิจิต, 2557, น. 13-16) ได้แบ่งวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอช (MIA) ออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะต้องตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้น ๆ เป็นการโน้มน้าวให้

นักเรียนสนใจเรื่องที่จะอ่านต่อไป การอภิปรายร่วมกันเป็นกระบวนการคาดคะเนล่วงหน้าว่าเรื่องที่พวกตนจะอ่านกันนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องอะไร 2) การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ขั้นตอนนี้ มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจว่า คำศัพท์บางคำที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมาย (Key Words) นั้นผู้อ่านมีความเข้าใจถูกต้องแล้ว โดยครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์เหล่านั้นขึ้นมาเอง คำบางคำนักเรียนอาจจะรู้ความหมายแล้วหรือถ้าคำบางคำมีความหมายหลายอย่าง ครูผู้สอนอาจจะเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นในสถานการณ์ที่จะพบในสิ่งที่จะอ่าน 3) การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) หลังจากทราบความหมายของคำศัพท์แล้วขั้นต่อไป คือ ครูผู้สอนจะแจกเนื้อเรื่อง (The Text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดไว้ในเนื้อหานั้น แต่เรื่องที่จะให้แตกต่างกับเนื้อเรื่องปกติ คือจะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง อันจะเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น 4) ทำความเข้าใจเรื่อง (Understanding the Text) คือ การตรวจสอบความเข้าใจของผู้อ่าน โดยการให้ผู้อ่านเติมข้อความในประโยคปลายเปิดที่กำหนดให้ประโยคปลายเปิดที่เติมแล้วจะเป็นข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน ในการสร้างแบบฝึกหัดเติม 5) การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring Information) คือ กิจกรรมที่ให้นักเรียนนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะให้คำ หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอในรูปแบบตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของข้อมูล แล้วเขียนสรุปข้อความนั้นออกมาโดยใช้ภาษาของตนเอง 6) การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure) คือ กิจกรรมที่ครูแจกชิ้นส่วนประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน จำนวนหนึ่งให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปของอนุเฉท (Paragraph) ที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่องกัน 7) การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation & Correction) คือ การประเมินผลการเรียนนั้นมีอยู่ในเกือบทุกขั้นตอนแล้วแต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวม อีกครั้งหนึ่งและการแก้ไขด้านภาษาของนักเรียนที่พบในแบบฝึกหัดประกอบการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาให้ถูกต้อง ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเมอร์ดอก (ชวลา สมถวิล, 2551, น. 7-8) เป็นการสอนการอ่านที่ผู้สอนใช้กิจกรรมและขั้นตอนในแต่ละชั่วโมงเน้นการจัดกิจกรรมอยู่ในลักษณะบูรณาการทักษะต่าง ๆ ทางภาษาเข้าด้วยกัน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหา (รอสนี บูชามัน, 2552, น. 9) ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเมอร์ดอกเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีระดับสติปัญญาได้ฝึกคิดด้วยตัวเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นพลังขับเคลื่อนของประเทศชาติไปสู่โลกอนาคตได้อย่างมีความสุขและมั่นคง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 2) เมื่อพิจารณาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญและให้

นักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีครูคอยชี้แนะ นักเรียนจะได้รับความรู้ในเนื้อหาจากกระบวนการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ นักเรียนสนุกไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้คิด ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเองและ ยังให้ความสำคัญกับความถนัดความสามารถคำนึงถึงความต้องการของนักเรียน อีกทั้งตระหนักถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยให้นักเรียนคิดเอง ลงมือทำเอง ตัดสินใจด้วยตนเอง และนักเรียนได้ เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นยอมรับฟังผู้อื่น และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ฝึกช่วยเหลือผู้อื่น โดย มือครูเป็นผู้คอยสนับสนุนและแนะนำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (อารี สันถลวี, 2552, น. 47) ที่กล่าวว่า ครูควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ได้กิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสม และสอดคล้องกับความแตกต่าง และความสนใจที่หลากหลายของนักเรียน นอกจากนั้นยังทำให้ครูได้ รู้ถึงรูปแบบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน เพื่อที่จะได้ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนพัฒนา วิธีการเรียนรู้เพื่อทดแทนจุดด้อย และเสริมจุดแข็ง และที่สำคัญที่สุดคือ เมื่อนักเรียนมีวิธีการของเขา เองแล้วเขาสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการศึกษาในปัจจุบัน สอดคล้องกับการวิจัยของณัฐณิกันต์ ทองโคตร (2559, น. 83) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบ ฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบ ฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.25/82.00 ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 และจุติมา ศรีบัว (2560, น. 84) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาแบบฝึก ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีประสิทธิภาพ 75.7/78.22 ตามเกณฑ์ และเพียงฤทัย เทพอักษร (2559, น. 87) ได้ศึกษา เรื่อง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของ เมอร์ตอค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.42/83.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

5.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ บูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนมีพัฒนาการ ในการอ่าน สามารถวางแผนการอ่าน และกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านได้อย่างชัดเจน มีการจัด กระบวนการในการคิดของตนเองต่อเรื่องที่อ่าน มีการจำแนกประเด็นความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน

วิเคราะห์เนื้อหา ตีความ สรุปความ และทำความเข้าใจเรื่องที่ย่านได้ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามขั้นตอนการสอน 7 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นถามนำก่อนการอ่าน เป็นการบูรณาการทักษะการฟัง และทักษะการพูด มีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียน และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและพร้อมที่จะเรียน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาตั้งค้ำกล่าวของ เบอร์เนอและเบ็ตตี้ (Birner and Betty, 2010) ที่กล่าวว่า เด็กได้มาซึ่งภาษาหรือเกิดภาษาขึ้นใช้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง ผู้ใหญ่คนอื่น ๆ หรือแม้กระทั่งเด็กที่อยู่ในวัยเดียวกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ เป็นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิม (Schema) เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ ตั้งค้ำกล่าวของ ธีร์กร บำรุง (2548, น. 11) ที่กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการสื่อสารที่ผู้เขียนและผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน โดยการใช้อยู่ลักษณะเป็นสื่อกลาง ซึ่งผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิม (Schema) มาเป็นตัวช่วยในการแปลความหมาย และสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยผ่านทางกระบวนการคิด นอกจากนี้นักเรียนสามารถเข้าถึง และรู้จักการสืบค้นข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology:ICT) ได้ด้วยตนเอง (Self Access)

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษา (Language Use) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคำและหน้าที่ของคำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนจะเกิดกระบวนการคิดตลอดเวลาที่อ่าน เนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องเป็นสิ่งกระตุ้น และแรงขับให้นักเรียนสนใจที่จะอ่านและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ที่ดีตามทฤษฎีของดอลลาสและมิลเลอร์ (Dollas and Miller, 1982, pp. 15-19) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีต้องประกอบด้วย แรงขับ (Drive) แรงกระตุ้น (Stimulus) การตอบสนอง (Response) และการเสริมแรง (Reinforcement)

ขั้นที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เป็นขั้นตอนที่บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน เช่นเดียวกัน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิม (Schema) เช่น ความรู้ที่ได้จากการสืบค้นหาความหมายของคำศัพท์ในขั้นที่ 2 เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่และเป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านอย่างมีกลวิธี ตามวัตถุประสงค์ในการอ่าน เพื่อให้นักเรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน ตั้งค้ำกล่าวของ สุขชาติ เพชรเทียนชัย (2556, น. 20) ที่กล่าวว่า ประเภท

ในการอ่าน เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนต้องศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนการอ่านให้มีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนมากที่สุด

ขั้นที่ 5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล เป็นขั้นตอนที่บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิด (Thinking Process) ร่วมกัน เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันและกัน ดังคำกล่าวของ คำกล่าวของวิตโดสัน (Widdowson, 1985, pp. 141-142) ที่กล่าวว่า กิจกรรมแบบการถ่ายโอนข้อมูลเป็นกิจกรรมที่ดีและนับเป็นการสอน เพื่อการสื่อสารหรือเป็นการแปลงรูปข้อมูลให้เป็นไปอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น หากผู้สอนคิดว่าผู้เรียน เข้าใจและมีความรู้ในสิ่งที่อ่านแล้ว อาจให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้ หรือ อาจเขียนในรูปภาพ อธิบายหรือแผนภาพ (Diagram) และคำกล่าวของ กาญจนา ศรีภักทวิทย์ (2533, น. 33-34) ที่กล่าวว่า ภาษาและการคิด มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ภาษามีอิทธิพลต่อการคิด ของคนเรามาก เมื่อคนเราสามารถรับรู้และแสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถ ทำให้เข้าใจความหมายของข้อความที่ได้ฟังและได้อ่าน และสามารถสื่อความหมายด้วยการพูด และการเขียนให้ผู้อื่นรับรู้ได้อย่างดี

ขั้นที่ 6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียบเรียงโครงสร้างอนุเฉท นักเรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน มีการอภิปรายปัญหาพร้อมกัน วิเคราะห์ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงกันจากส่วนของประโยคที่กำหนดให้ และสามารถนำไปเขียนเรียบเรียงเป็นโครงสร้างอนุเฉทได้ ขั้นตอนนี้เป็นการฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษา (Language Use) และโครงสร้างทางภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ที่ถูกต้อง ดังคำกล่าวของ สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545, น. 16-17) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการใช้ ภาษาของผู้อ่านเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้

ขั้นที่ 7 ขั้นประเมินผลและแก้ไข เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และให้นักเรียนแก้ไขข้อผิดพลาดตามที่ครูผู้สอนเห็นว่าจำเป็นเท่านั้น นักเรียนจะได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดของตนเอง และไม่ทำให้นักเรียนเสียความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังคำกล่าวของ มอโรว์ คีธและสค็อกเกอร์ (Morrow, Keith and Schoker, 1981, pp. 59-69) ที่กล่าวว่า การแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้งทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการใช้ภาษา จึงพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอยู่เสมอ ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดทุกครั้งของผู้เรียน ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น

จากการอภิปรายผลตามขั้นตอนการสอน 7 ขั้นตอน สอดคล้องกับผลงานวิจัยที่สนับสนุนแนวทฤษฎีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฐธัญญ์กานต์ ทองโคตร (2559, น. 83), นราธิป เอกสินธุ์ (2559, น. 82) เพียงฤทัย เทพอักษร (2559, น. 87) และ จุติมา ศรีบัว (2560, น. 84) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนของเมอร์ดอกซ์ (MIA) มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D.=0.46) ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากครูผู้สอนได้นำบทอ่านที่เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เป็นเรื่องใกล้ตัว เนื้อหาไม่ยากจนเกินไป มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ในแต่ละชั้นตอนนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง นักเรียนแบ่งงานกันทำอย่างชัดเจน ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การได้แสดงความคิดเห็นทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเองนักเรียนจึงมีความพึงพอใจที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของวรรณิ โสมประยูร (2553, น. 254) นอกจากนี้แล้วการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนจากง่ายไปหายากเนื้อหาเป็นบทอ่านเป็นเรื่องใกล้ตัวและมีประโยชน์ต่อการนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ทำให้นักเรียนเห็นว่าการอ่านมีความหมายและมีประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม อีกทั้งขั้นตอนการสอนอ่านนักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไป ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกมีความภาคภูมิใจในตนเอง และมีความสุขกับการเรียนรู้ จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้ดีขึ้นสอดคล้องกับการวิจัยของสุภิญญา ยีหมัดอะหลี (2556, น. 72), นราธิป เอกสินธุ์ (2559, น. 82), เพียงฤทัย เทพอักษร (2559, น. 87), อัมภา วิฬุวัน (2560, น. 75) และวิภารัตน์ คำไสย์ทอง (2560, น. 52) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนของเมอร์ดอกซ์ (MIA) โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ครูควรชี้แจงถึงวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ตลอดทั้งการวัดผล และการประเมินผลให้นักเรียนเข้าใจ และครูควรเลือกเนื้อหาให้เหมาะกับระดับชั้นและปรับเนื้อหาการใช้ภาษา ให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรในแต่ละระดับชั้น

5.3.1.2 การสอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ครูควรทำหน้าที่เป็น ผู้อำนวยความสะดวกให้นักเรียนได้ฝึกการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะ การพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยครูจัดทำภาระงาน (Task-Works) ให้นักเรียน ได้บูรณาการทักษะทั้ง 4

5.3.1.3 ครูผู้สอนควรนำวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ไปทำการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในทุกระดับชั้นเพราะเป็นวิธีสอนที่สามารถบูรณาการได้ทั้ง 4 ทักษะทางภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งตรงตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) กับวิธีสอนแบบอื่น ๆ เช่น วิธีสอนตามคู่มือครู และ วิธีสอนแบบโครงการ เป็นต้น

5.3.2.2 ควรนำวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ไปใช้สอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

5.3.2.3 ควรนำวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ไปใช้ในการสอนกับภาษาไทย และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

5.3.2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคต่าง ๆ เช่น แผนผังความคิด

5.3.2.5 ควรนำการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ ไปบูรณาการกับเทคนิคการสอนรูปแบบอื่น ๆ เพื่อเป็นการสร้างรูปแบบการสอนใหม่ ๆ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องของพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: มปป.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- กาญจนา ศรีภัทรวิทย์. (2533). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธี MIA และการสอนตามคู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์. (2556). *ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กิติมา ปรีดีดีลก. (2559). *การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: อักษรพิพัฒน์.
- เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสื่อ. (2554). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). *การคิดเชิงวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ฉันท ชาติทอง. (2552). *เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จรัส ลิ้มหนัน. (2540). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดภูเก็ต*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยทักษิณ.

- จรัส โพธิ์จันทร์. (2533). ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในภาคเหนือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จันทร์ราวดี กองเงิน. (2547). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอภิปัญญากับการสอนอ่านตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จตุมา ศรีบัว. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคมโรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2552). เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- ไฉน อรุณเกล้า. (2550). เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความ วิชาภาษาอังกฤษ 7 (042102) ของนักเรียนรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ชมพูนุช อานามวัฒน์. (2547). ความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค GCR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัท วี พรินท์ (1991) จำกัด.
- ชวลิต เจียมจรรยา. (2560). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย จังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้วิธีสอนอ่าน แบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA). (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ราชบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.
- ชวลิต ชุกำแพง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร. มหาสารคาม: ทีคิวพี จำกัด.
- ชวลา สมถวิล. (2551). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจต่อวิธีสอนอ่านแบบ MIA และ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ชาริณี. (2535). ทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่าบุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใด ๆ ที่ให้มีความสุข และจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2556). *การบริหารสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- โชติกา ภาชีผล. (2554). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2555). *การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ณัฐธนิศกานต์ ทองโคตร. (2559). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เดือนใจ ปิ่นเกิด. (2547). *การอ่านและความเข้าใจในภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- ทวีพงษ์ หินดำ. (2541). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการควบคุมการจราจรด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย:ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นราธิป เอกสินธุ์. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอกซ์ (MIA)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ราชบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.
- บัณฑิต ฉัตรวีโรจน์. (2559). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- บันลือ พลฤกษ์วัน. (2553). *แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2555). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- เผชิญ กิจระการ. (2555). “การทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป,” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถม หน่วยที่ 8-15* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เผชิญ กิจระการ. (2558). “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E₁/E₂),” *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 7 : 44-51; กรกฎาคม.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพ็ญวิภา ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เพียงฤทัย เทพอักษร. (2559). ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA). (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ไพศาล วรรค้ำ. (2560). การวิจัยการศึกษา. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- มนตรี เียบแหลม. (2554). รายงานวิจัยเรื่องความพึงพอใจในภาวะหน้าที่และงานของเกษตรกรอำเภอในจังหวัดภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มนตรี นิวัตนวงศ์. (2559). ผลของการใช้กิจกรรมผังความสัมพันธ์ความหมายเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- มณีรัตน์ สุกโครัตน์. (2557). การอ่านเพื่อความเข้าใจตามชนิดของการอ่าน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รจนา ชาญวิชิต. (2547). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA). (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รอสณี บูชามัน. (2552). การศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2554). วิจัยเชิงคุณภาพการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระวีวรรณ ศรีครามครัน. (2552). เทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รฐา แก่นสุเนิน. (2561). การพัฒนาการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวตามแนวการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA). (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุจิร ภูสาระ. (2551). การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา (Curriculum Development: Education Reform). กรุงเทพฯ: บั๊คพอยต์.
- ล่อ คันธวงศ์. (2551). ผลการใช้กิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

- ลาวัญย์ สังข์พันธานนท์ และคณะ. (2549). *การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต*. มหาสารคาม: ประสานการพิมพ์.
- วราภรณ์ ตอกรักษ์. (2556). *การใช้กลวิธีในการเรียนแบบ พี แอล เอ เอ็น เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร มหาบัณฑิต). สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- วิภารัตน์ คำไสย์ทอง. (2560). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- วิรัช เหมโส. (2557). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่องดนตรีโหวด สาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2544). *เอกสารประกอบการสอนวิชา การพัฒนาการเรียนการสอน*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). *เอกสารประกอบการสอนนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). *การจัดการเรียนรู้ (Learning management)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศุภศิริ โสมาเกต. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนโดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สนิท ตั้งทวี. (2558). *ความรู้และทักษะภาษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). *การบูรณาการ แนวคิด ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). *การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีสู่ปฏิบัติการออกแบบและพัฒนา*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

- สมเกียรติ กิจจำปา. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA). (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ จันทครุฑ. (2548). การศึกษาผลการอ่านด้วยวิธี MIA ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สมยศ นาวิการ. (2554). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- สุจิตรา เวทยาวงศ์. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไสว ประภาศรี. (2548). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินดิเคท ที่เน้นทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง วิถีชีวิตในท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: บริษัท จามจุรีโปรดักส์ จำกัด.
- สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2561). รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561. ช่วงชั้นที่ 2. (ออนไลน์) จาก <http://www.hiets.or.th>.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561. ช่วงชั้นที่ 2. (ออนไลน์) จาก <http://www.niets.or.th>.
- สุภิญญา ยีหมัดอะห์ลี. (2556). ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2550). ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน. นนทบุรี: ซี.ซี. นอลลิคส์ลิงคส์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). กลยุทธ์การสอนคิดสังเคราะห์. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2559). การเขียนแผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ: ดวงกลมสมัย.

- สุวรรณมา เนื่องกระโทก. (2561). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อมรรัตน์ นิตดาหลง. (2551). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมืองจังหวัดตราด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรุณ ริกธรรม. (2557). *หลักมนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- อรพิน พจนานนท์. (2554). *การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัจฉรา วงโสธร. (2538). *แนวการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดุลย์ศักดิ์ สุนทรโรจน์. (2546). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษาลำปาง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อรัญ ชูกระเดื่อง. (2557). *เอกสารประกอบการสอนวิชา การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อุซุพร บถพิบูลย์. (2550). *ผลของวิธีสอนแบบ MIA มีผลต่อความสามารถในการอ่านและพฤติกรรมในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเดชะปัตตยานุกูลจังหวัดปัตตานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2545). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แนวคิดสู่ปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- เอมมิกา สุวรรณทิศาทร. (2558). *การพัฒนาแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครู ระดับชั้นมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อารี สันทรวี. (2552). *พหุปัญญาประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สมาคมเพื่อการศึกษาเด็ก สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มศว ประสานมิตร.
- อำภา วิหุวัน. (2560). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Alderson, J. C. (2000). *Assessing reading*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Bacon, F. (1967). *Reading*. New york : Dodd, Mead.

- Anderson, Richard C. (1985). *Role of Resder's schema in Comprehension, Learning and Memory*. In *Theoretical Models and Process of Reading*, Edited by Robert and Ruddle. Newark, Delaware: International Reading Association.
- Bacon, F. (1967). *Reading*. New York: Dodd, Mead.
- Carrel, P.L. (1998). *Metacognitive awareness and second language reading*. *The Modern Language Journal*, 73(2), 120-133.
- Carroll, S. J., & Gillen, D. J. (1998). *Are the classical management functions useful in describing managerial work*. *Academy of Management Review*, 12(1), 38-51.
- Conley, M. W. (1995). *Content Reading Instruction: A Communicative Approach*. 2nd ed. New York: McGraw-Hill, Inc.
- Delaney, Norma Mclukkie. (1985). "The Effect of Strategy Training on Comprehension Level of Implicit and Explicit Information in Familiar and Unfamiliar Expository Test," *Dissertation Abstract International*. 46(01): 111-A.
- Durkin, D. (1982). *A Study of poor black children who successful readers*. Reading Ed Rep. No.33. Urbana: University of Illinois. Center for the study of reading.
- Fraling, C.C. (1981), "A Study to improve reading comprehension skill through the of prepare rading learning station," *Dissertation Abstracts Initiation*. 42(4), 4377-A.
- Flood, J. and Lapp, D. (1988). "Conceptual Mapping Strategies for Understanding Information Texts," *The Reading Teacher*. 41(April): 780-783.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw – Hill.
- Goodman, Kenneth, S. (1973). *The Psycholinguistic Nature of Reading Process*. Detroit, MI: Wayne State University Press.
- Harris, Larry, A and Smith, Carl B. (1976). *Reading Instruction: Diagnostic Teaching in the Classroom*. 4th ed. U.S.A.: Macmillan.
- Harris, Albert. J. and Edward R. Sipay. (1979). *How to Teach Reading*. New York: Longman Inc.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper and Row.
- Miller, Wilmart. (1990). *Reading Comprehension activities kit*. The United State in America: The Center for applied Research in Education.
- Murdoch, G.S. (1986). *A More Integrated Approach to the Teaching of Reading*. *English Teaching Forum*, 34 (1):9 – 15

- Rogers, Edward James. (1983). "Increasing Comprehension Through Specific Skill Instruction, Cloze Procedure, and Discussion," *Dissertation Abstracts International*. 43: 287-A.
- Ryder, R.J. and M.F. Graves. (1994). *Reading Center Fluency Practice*. Cambridge: Cambridge University.
- Widdowson. H. G. (1979). *Teaching Language as Communication*. London: Oxford University.
- Williams, A. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London: McMillan.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ21201

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

หน่วยที่ 1 English For Development เรื่อง The Pets

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านข้อความหรือข้อมูลต่าง ๆ ผู้อ่านต้องสามารถบอกความหมายคำศัพท์ โครงสร้างของประโยคที่เกี่ยวข้อง จึงจะทำให้สามารถแปลความตีความการอ่านนั้นและถ่ายโอนข้อมูลไปยังผู้อื่นได้ถูกต้อง

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่านสามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ตัวชี้วัด ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ด้านความรู้

3.1.1 ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่กำหนดให้ได้

3.1.2 ผู้เรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

3.2 ด้านทักษะกระบวนการ

3.2.1 ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ลงในตารางได้

3.2.2 ผู้เรียนสามารถเขียนแผนภาพแสดงรายละเอียดของเหตุการณ์ได้

3.2.3 ผู้เรียนสามารถต่อชิ้นส่วนของประโยคลำดับเหตุการณ์ได้

3.3 ด้านคุณลักษณะ

3.3.1 เป็นคนดี ในด้าน มีความสนใจใฝ่เรียนรู้ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3.3.2 เป็นคนเก่ง ในด้าน กล้าพูดถาม-ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและถ่ายทอดเรื่องที่ฟังได้ทั้งการพูดและเขียน

3.3.3 เป็นคนมีความสุขในด้านยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

4. เนื้อหาสาระ

1. Passage	The Pets			
2. Words :	unhappy	finally	pet	breakfast
	space	better	lie down	careful
	feel	large	feed	for a walk

5. กิจกรรมการเรียนรู้(วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์)

ครูอธิบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านโดยวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการ ของเมอร์ตอกซ์ (MIA) พร้อมกับแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน ครูดำเนินการสอน ตามวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Question)

นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงในบ้านแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. What can you see in this picture?
2. What are they?
3. Do you have any pets?
4. What kind of pets do you have?
5. Do you like pets?
6. Are tigers pet animal?
7. What kind of pets do you like best?

ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)

1. นักเรียนรับใบงานคำศัพท์ (Worksheet A) เพื่อให้แต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ในแบบฝึกหัดโดยให้ค้นหาจากการเปิดพจนานุกรม โดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

- 1.1 Divide into groups of six.
- 1.2 Give the meanings of these words.
- 1.3 10 minutes for this task.
- 1.4 You can use your dictionary.

2. นักเรียนค้นหาความหมายของคำศัพท์จากใบงานคำศัพท์ภายในกลุ่มของตนเอง

3. ครูประเมินผลการทำงานของนักเรียนโดยสังเกตจากการทำงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

4. ครูเฉลยคำตอบโดยให้ตัวแทนนักเรียนคนใดคนหนึ่งจากแต่ละกลุ่มเป็นผู้ตอบคำถามทีละกลุ่มจนครบทุกข้อ โดยใช้คำถามดังต่อไปนี้

4.1 What does the word “ ” mean?

4.2 Etc

ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text)

1. นักเรียนรับใบงาน (Worksheet B) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ The Pets แล้วให้แต่ละกลุ่ม ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องพร้อมทำแบบฝึกหัดตอบคำถามย่อย ๆ ที่ปรากฏอยู่ด้านข้างของเนื้อเรื่อง โดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

1.1 Read this story and answer the questions beside the passage.

1.1 20 minutes for this task

2. ครูสังเกตการร่วมกิจกรรมของแต่ละกลุ่มและแนะนำกลุ่มที่ประสบปัญหาในการอ่าน

3. ตัวแทนนักเรียนของแต่ละกลุ่มเขียนคำตอบบนกระดานดำ

4. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องโดยทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านพร้อมกับนักเรียน ทีละอนุ

เลข (Paragraph) จนจบเรื่อง

ขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง (Understanding the text)

1. นักเรียนรับใบงาน (Worksheet C) พร้อมบอกวิธีทำแบบฝึกหัดโดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

1.1 Complete the sentences according to the text.

1.2 15 minutes for this task.

2. ครูสังเกตการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันของนักเรียน

3. นักเรียนตอบคำถามพร้อมกับบอกรายละเอียดของแหล่งที่มาของคำตอบนั้นโดยให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งของแต่ละกลุ่มเป็นผู้ตอบคำถามทีละกลุ่มโดยใช้คำถามดังต่อไปนี้

3.1 What is your answer?

3.2 Where do you find your answer?

4. ครูเขียนคำตอบที่ถูกต้องบนกระดาน

ขั้นที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ (Transferring Information)

1. นักเรียนรับใบงาน (Worksheet D) แล้วให้แต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านเรื่อง The Pets มาเติมลงในตารางที่กำหนดให้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำส่งใบงานของกลุ่มเพื่อให้ครูตรวจความถูกต้อง

ขั้นที่ 6 การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนและเรียงโครงสร้างอนุเลข (Jigsaw Exercise and Paragraph)

1. นักเรียนช่วยกันต่อประโยคลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่มโดยอ่านให้เพื่อฟังทีละกลุ่ม

ขั้นที่ 7 การประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and Correction)

นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยและแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาของนักเรียนที่พบในขั้นตอนที่ 4-6

6. สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพสัตว์เลี้ยง
2. Worksheet A (Understanding vocabulary)
3. Worksheet B (Reading the text)
4. Worksheet C (Understanding the Text)
5. Worksheet D (Information Transfer)
6. Worksheet E (Jigsaw Exercise and Paragraph)
7. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน (Pretest-Posttest)

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมด้าน คุณลักษณะและการเรียนรู้
2. นักเรียนตอบคำถามจากบทอ่าน ที่กำหนด
3. นักเรียนทำแบบฝึกหัด Understanding Vocabulary
4. นักเรียนทำแบบฝึกหัด Reading และ The understanding Text
5. นักเรียนทำแบบฝึก Transferring Information และ Jigsaw

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....

ผู้สอน

(นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

The Pets

PRETEST

1. Choose the best answer.

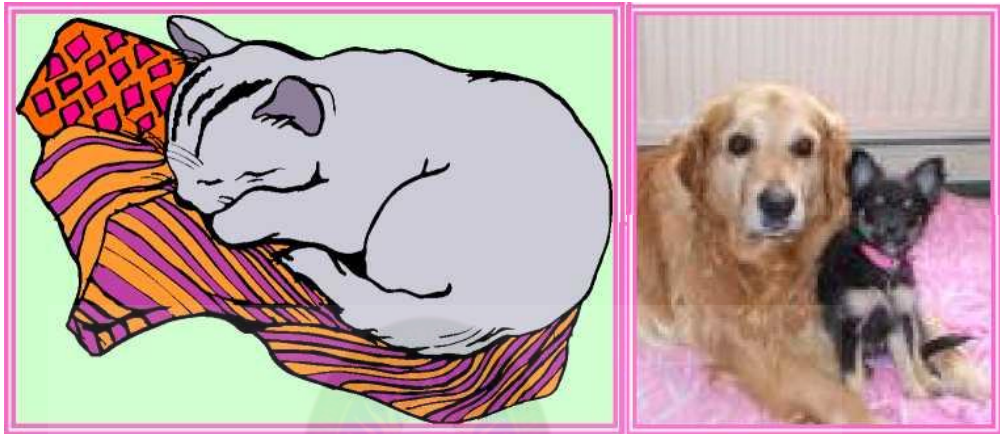
1. Cats, dogs, birds, and fish are
 - a. amphibian
 - b. wild animals
 - c. pets
 - d. poultry
2. You should have a large house if you want to
 - a. have big pets.
 - b. have birds.
 - c. have small pets.
 - d. have tigers.
3. If you have a small house, you should have
 - a. a big dog.
 - b. a cat.
 - c. a monkey.
 - d. an ostrich.
4. When he gets back home, he feeds his two dogs and his three cats, too.
 “two dogs and three cats” refers to his
 - a. amphibian
 - b. wild animals
 - c. pets
 - d. poultry
5. Which sentence is not true?
 - a. Pets are dangerous.
 - b. Pets are usually tame.
 - c. Pets are always lovely.
 - d. We enjoy having a pet.

2. Write the opposite words from the text read.

6. big #.....
7. unhappy #.....
8. careful #.....
9. nice #.....
10. out #.....

Step 1 Priming Questions

The Pets

1. Look at the pictures and discuss these questions in groups.

1. What can you see in this picture?
2. What are they?
3. Have you got any pets?.....
4. What kind of pets do you have?
5. Do you like pet?.....
6. Are tigers pet animals?
7. What kind of pets do you like most?

EXERCISE

WORKSHEET A

Step 2 Understanding Vocabulary

Direction : Make sure you are familiar with the principal meaning of the words before you begin the next step. Use your dictionary to find out or check the meaning of the words which have not been defined.

unhappy	=		finally	=	ในที่สุด
pet	=	สัตว์เลี้ยง	breakfast	=	
space	=	ที่ว่าง	better	=	ดีกว่า
lie down	=		careful	=	
large	=	กว้างใหญ่	feel	=	
feed	=	เลี้ยง, ป้อนอาหาร			
for a walk	=	เดินเล่น			

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

WORKSHEET B

Step 3 Reading the Text

Direction : Read the text and write the meaning of the underlined words.

“The Pets”		
<p>1. “It” refers to</p>	<p>You should not have a big pet in a small house. <u>It</u>¹ would not be happy and you would feel <u>unhappy</u>². Animals need space to walk around and to lie down. If you live in a small house, it is usually better to have a bird or a cat than a big dog.</p>	<p>2. The opposite word is.....</p>
<p>5. “It” refers to</p>	<p>Tom’s house is very large. <u>He</u>³ is very careful with his pets. Every morning, he takes his two dogs for a walk. When he gets back home, he feeds <u>them</u>⁴ and his three cats too. Then he cleans the bird’s cage and also feeds the bird. Finally, he sat down to have breakfast.</p> <p>One day, he let the bird come out of the cage. <u>It</u>⁵ sang and sang all day long. In the evening the cats ate the bird. It’s nice to have birds around the house, you shouldn’t have a cat around the bird because cats like eating bird.</p>	<p>3. “He” refers to</p> <p>4. “them” refers to</p>

WORKSHEET C

Step 4 Understanding the Text

Direction : Finish the following sentences by using the information in the passage.

1. From the story if you have a small house, you
2. Pets are good for you because
3. If you have a bird, you shouldn't have a cat around it because
4. Space is good for pets to
5. A place that is good for an animal is
6. Name 4 kinds of pets 1. 2.
3. 4.
7. Write 4 animals which are not pets 1.
2. 3.
4.

WORKSHEET D

Step 5 Transferring Information

Direction : What does Tom do every morning? Write it into the boxes.

Every morning, Tom

takes his two dogs for a walk.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

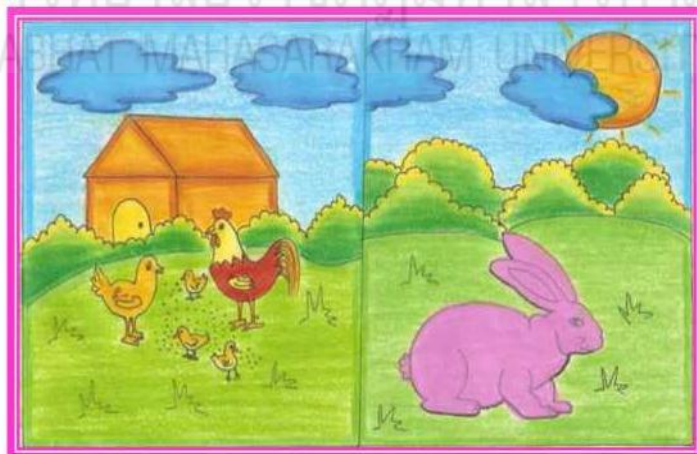
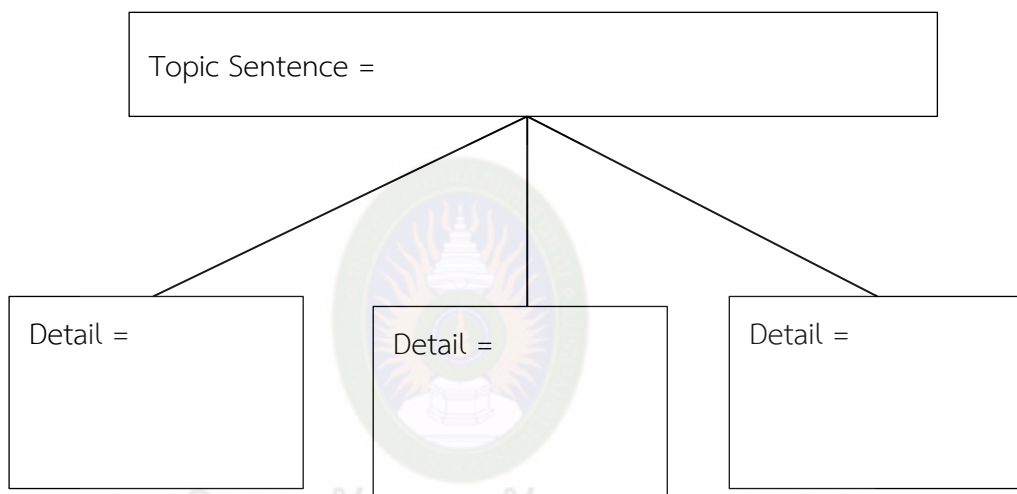

WORKSHEET E

Step 6 Jigsaw Exercise and Paragraph

Direction : Put the sentences into a diagram of paragraph structure.

Most people have pets at home / Some people can't have big animals / because they have small houses. Tom has a very large house / and many pets. He loves them very much.

ANSWER KEY

PRETEST

1. Choose the correct answer.

1. c 2. a 3. b 4. c 5. a

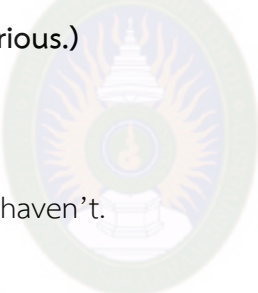
2. Write the opposite words from the text read.

6. small 7. happy 8. careless 9. ugly 10. in

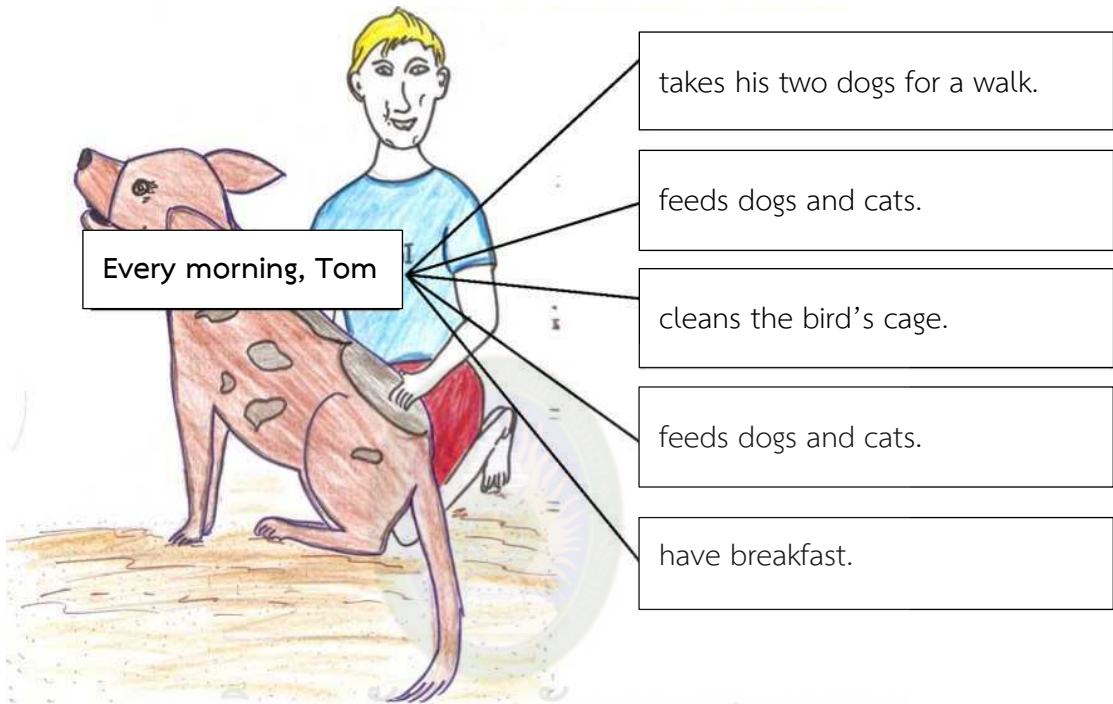
Priming Questions

1. Look at the pictures and answer the questions.

(The answers can be various.)

1. animal
 2. cat dog
 3. Yes, I have./ No, I haven't.
 4. dogs
-
5. Yes, I do./ No, I don't.
 6. No, it isn't.
 7. cats dogs
- มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Work sheet D : Information Transfer

Every morning, Tom

takes his two dogs for a walk.

feeds dogs and cats.

cleans the bird's cage.

feeds dogs and cats.

have breakfast.

EXERCISE

Work sheet A = Understanding Vocabulary

unhappy	=	<u>ไม่มีความสุข</u>	breakfast	=	<u>อาหารเช้า</u>
lie down	=	<u>ล้มตัวนอน</u>	careful	=	<u>ระมัดระวัง</u>
feel	=	<u>ความรู้สึก</u>			

Work sheet B = Reading the Text

1. a big pet	2. happy	3. Tom
4. Two dogs	5. bird	

Work sheet c = Understanding the Text

- From the story if you have a small house, you should not have a big pet.
- Pets are good for you because pets are always lovely.
- If you have a bird, you shouldn't have a cat around it because cats like to eat birds.
- Space is good for pets to walk around and lie down.
- A place that is good for animals is wide space.
- Name 4 kinds of pets

1. <u>cat</u>	2. dog
3. <u>fish</u>	4. <u>bird</u>
- Write 4 animals which are not pets

1. <u>tiger</u>	2. <u>lion</u>
3. <u>lizard</u>	4. <u>snake</u>

Work sheet : Jigsaw Exercise and Paragraph Exercise

Topic Sentence = Most people have got pets at home

Detail = Some people can't feed big animals because they have got small houses.

Detail = He loves them very much.

Detail = Tom has a very large house/and many pets.

POSTTEST

1. Choose the correct answer.

1. c 2. a 3. c 4. b 5. a

2. Write the opposite words from the text read.

6. small 7. happy 8. careless 9. ugly 10. In

Part 2 A: Read the passage and then choose the correct answer.

Mr. Marshall is in Bodham, a small village in the country. It is night-time. The shops and the garage are shut. Mr. Marshall has no food, so he is hungry. His car has no petrol, so he is angry.

He is very hungry and angry. He can't buy food, and he can't buy petrol. He must sleep in Bodham, but there is no hotel in Bodham. Mr. Marshall must sleep in his car all night! It's autumn and the night is cold, but Mr. Marshall has no warm clothes and no blankets in his car. He's very unlucky.

11. When did it happen?

- a. during the day
- b. during the morning
- c. during his holiday
- d. during the night

12. What happened to Mr. Marshall?

- a. His car was out of order.
- b. His car ran out of gasoline.
- c. Mr. Marshall was angry
- d. Mr. Marshall was hungry

13. Why was he hungry? Because

- a. His food was eaten up.
- b. He lost his food.
- c. He didn't have any food in his car.
- d. He couldn't buy any food from the shops.

14. What was the weather like that night ?

- a. It was cold.
- b. It was warm.
- c. It was storm.
- d. It was windy

Lots of people love animals. But, did you know that birds can be animal-lovers too? This is a story about a crow that cared for a dog.

A family in Africa had two pets a crow and a puppy. One day the puppy went away and did not come back. The family thought it was lost in the woods. They were very sad. They thought they would never see their puppy again.

About that time, the people saw that the pet crow was eating in a funny way. The crow did not eat its whole dinner at one time. It would take a piece of food and fly away. Then the crow would come back and do it again. So they went after the bird to see what it was up to. The crow led the people into the woods. There they found the puppy with its leg in a trap. The crow had fed the dog and kept it alive for six days, until help came.

15. The bird in this story was a.....
- a. robin
 - b. chicken
 - c. crow
 - d. sparrow
16. The people in this story
- a. kept animals in a cage
 - b. liked their puppy
 - c. did not like animals
 - d. lived in the Middle East
17. According to the story, what happened first?
- a. The puppy was saved.
 - b. People were sad.
 - c. The crow was funny.
 - d. The puppy got into a trap.

B: Read the four possible answers and choose the one that you think is the main idea.

The first of the United states was choaen on June 14, 1777 by the Continental Congress. However, no one know for sure who made the first the first flag. Francis Hopkinson said that he had designed the first flag. In1870, William Canby said that his grandmother Betsy Ross, had made the first American flag. We do not know if either is true.

18. The main idea of this paragraph is

- a. The origin of the flag of the United States is still in question.
- b. Most people believe that Betsy Ross made the first U.S. Flag.
- c. The flag of the United States was chosen on June 14, 1777.
- d. Francis Hopkinson did not know William Canby of Betsy Ross.

All over the country people go out to play their favourite sports on the weekend. The play tennis or golf, or go boating. These people say that it makes them feel good to play a sport. They feel more alive, others prefer to stay at home. Their idea of a sport is to wath the game on television or to read a book.

19. The main idea of this paragraph is

- a. Watching a game on TV is more enjoyable then going out to play.
- b. Some people watch sports on TV or read a book for enjoyment.
- c. Some people play sports, but others don't.
- d. Everyone feels more alive playing some kind of sports.

A baby elephant is the biggest of all land babies. It weighs more than two hundred pounds. It is about three feet high. The new baby is strong, too. Almost as soon as it is born, it can walk about.

20. The main idea of this paragraph is
- a. Elephant.
 - b. A baby elephant.
 - c. The biggest land babies.
 - d. The story of an elephant.

Part 3

A: Put these sentences into correct order.

21. A. She telephoned every store in town, but nobody had seen them.
 B. Yesterday my grandma couldn't find her glasses
 C. Last night, while cooking dinner, found them in her apron pocket.
 D. She remembered seeing them in her purse while shopping the day before
- a. B D A C
 - b. C A B D
 - c. B A C D
 - d. B D C A
22. PACKAGING FOR PAPERS
- A. Cover and decorate the box file.
 - B. Save some old breakfast cereal box.
 - C. This will give you a box file for your papers.
 - D. Put a label on the front with the name of the school subject for that file.
 - E. Cut the top off a box diagonally.
- a. C B E A D
 - b. C B E D A
 - c. B C A E D
 - d. B E A D C

23. Home safety During an Earthquake.

- A. Make sure that hanging lights are not above beds.
- B. Make sure that beds are not below shelves with lots of things that can fall.
- C. Take all breakable things off high shelves.
- D. Make sure that heavy mirrors and pictures are well fastened to walls.

- a. A B C D
- b. B C A D
- c. D A B C
- d. C B D A

24. KELLOGG'S COCO POPS

- A. Ready to serve.
- B. Pour milk.
- C. Eat and enjoy Kellogg's Coco Pops.
- D. Put nutritious Kellogg's Coco Pops into a clean bowl.

- a. C B D A
- b. A C B C
- c. D B A C
- d. B D C A

25. To make perfect tea

- A. Leave to infuse for 2-3 minutes or taste.
- B. Put one teabag in a cup (200 cc).
- C. Add sugar, milk , or lemon to taste.
- D. Add fresh boiling water.

- a. C B D A
- b. A C B C
- c. D B A C
- d. B D A C

26. A train ticket

- A. Please get on the train at the original station on the ticket, (nerwise the reservation will be cancelled)
- B. Postponement or refund of ticket has to be made with 3 hours after the departure time (except excursion ticket)
- C. Please check you date of travel, if there is any mistake , please tell the seller immediately.
 - a. B C A
 - b. C A B
 - c. A B C
 - d. B A C

B: Choose the correct answers.

27. “If you want to eat hamburger , hot dogs? Chicken or pizza.” Where food restaurant

- a. Thai restaurant
- b. Fast food restaurant
- c. Chinese restaurant
- d. Japanese restaurant

28. “If you want to buy some tables, chairs or beds.” Where can you buy them?

- a. At a hardware store
- b. At the department store
- c. At a furniture shop
- d. At stationery

29. “Jane is going to travel to Phuket. She’s going to stay for two weeks. She’s going to go with her family. And that are going to go by car.” What does Jane like to avoid dangerous from an accident?

- a. carefulness to drive a car
- b. Carelessness to drive a car
- c. speed to drive a car
- d. all of the above

30. From no.29 Whom can you contact information about travel?

- a. Sports Authority of thailand
- b. The Public Relations Department
- c. The Communication Authority of Thailand
- d. The Tourism Authority of Thailand

เฉลย

ข้อที่	เฉลย	ข้อที่	เฉลย
1.	a	16.	b
2.	b	17.	b
3.	c	18.	a
4.	d	19.	c
5.	b	20.	b
6.	c	21.	a
7.	a	22.	c
8.	b	23.	b
9.	b	24.	c
10.	a	25.	d
11.	d	26.	c
12.	b	27.	b
13.	d	28.	c
14.	a	29.	a
15.	c	30.	d

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อถามความรู้สึกของนักเรียน โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ด้าน
 - 1.1 ด้านเนื้อหา
 - 1.2 ด้านครูผู้สอน
 - 1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.4 ด้านการวัดและประเมินผล
2. ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้ละเอียดและพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงกับความรู้สึกจริงๆของนักเรียน การตอบแบบสอบถาม ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน การเลือกคำตอบในแต่ละข้อจะไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียนแต่อย่างใด
3. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วจึงเลือกระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนให้มากที่สุด และทำเครื่องหมาย / ลงในช่องนั้น แบบสอบถามนี้แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับดังนี้
 - 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
 - 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
 - 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
 - 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
 - 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ความพึงพอใจของนักเรียน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน					
2. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาและตัดแปลงบทอ่านให้ น่าสนใจมากยิ่งขึ้น					
3. เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การอ่าน					
4. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาและมีความยืดหยุ่น					
5. ความรู้ที่นักเรียนได้รับเป็นเรื่องที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านครูผู้สอน					
6. ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม					
7. ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา					
8. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนที่ต่างไปจากครู					
9. ครูมีการเตรียมการสอน (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มีความพร้อม)					
10. ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
11. ครูผู้สอนตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อกระตุ้นนักเรียนให้อภิปรายร่วมกัน					
12. ครูผู้สอนแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 3 คนและให้ช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์					
13. ครูผู้สอนตั้งคำถามให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง และหาคำตอบด้วยตนเอง					
14. ครูผู้สอนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านโดยการเขียนเติมข้อความ และนำเสนอหน้าชั้นเรียน					
15. ครูผู้สอนเฉลยและแก้ไขข้อบกพร่องจากการทำแบบฝึกหัดประกอบการอ่านร่วมกับผู้เรียน					

รายการประเมิน	ความพึงพอใจของนักเรียน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการวัดประเมินผล					
16. มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรม					
17. นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและมีส่วนในการกำหนดเป้าหมายในการประเมิน					
18. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
19. มีการประเมินผลการเรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม					
20. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหา					

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง : โปรดแสดงความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใดโดยการ
กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ เพื่อเป็น
แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร					
1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
1.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
1.4 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ (เนื้อหา)					
2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2.3 สามารถบรรลุพฤติกรรมที่คาดหวังได้					
2.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นเรียน					
3.2 เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความ ต้องการของผู้เรียน					

แผนการจัดการเรียนรู้	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา					
3.5 เหมาะสมในการทำโครงการ					
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 ได้รับความสนใจ					
4.2 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา					
4.4 จัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำโครงการ					
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
5.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน					
6. การวัดและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
6.3 การวัดผลครอบคลุมด้านความรู้ กระบวนการ และทักษะ					
6.4 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม					

ลงชื่อผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามแบบประเมิน
ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบวัดความพึงพอใจของแต่ละข้อต่อไปนี้ สอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง “ความสอดคล้อง” ตามความคิดเห็นของท่าน

ทำเครื่องหมาย / ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ทำเครื่องหมาย / ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ทำเครื่องหมาย / ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์	รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
“ ความ พึง พอ ใจ ” หมายถึง ความรู้สึก ชอบหรือพอใจของ นักเรียนที่มีต่อกิจกรรม การเรียนรู้ พัฒนา ความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจ โดยใช้วิธี สอนแบบบูรณาการของ เมอร์ตอกซ์ (MA)	ด้านเนื้อหา				
	1. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความ สนใจและความต้องการของนักเรียน				
	2. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา และตัดแปลงบทอ่านให้น่าสนใจมาก ยิ่งขึ้น				
	3. เนื้อหา มีความ สอด คล้อง กับ วัตถุประสงค์การอ่าน				
	4. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาและ มีความยืดหยุ่น				
5. ความรู้ที่นักเรียนได้รับเป็นเรื่องที่ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

นียมคัพท	รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
	ด้านครูผู้สอน				
	6. ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำนักเรียนใน การทำกิจกรรม				
	7. ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา				
	8. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนที่ ต่างไปจากครู				
	9. ครูมีการเตรียมการสอน (พิจารณา จากสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มีความพร้อม)				
	10. ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม				
	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
	11. กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA ทำให้ ผู้เรียน มีนิสัยรักการอ่าน ภาษาอังกฤษ				
	12. กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA ทำให้ ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะด้านการอ่าน				
	13. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA ช่วยทำให้ผู้เรียนอ่านเพื่อความ เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น				
	14. กิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA ทำให้ ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการอ่าน เพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้นในครั้ง ถัดไป				
	15. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอ่านมากขึ้น				

นียมศัพท์	รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
	ด้านการวัดประเมินผล				
	16. มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรม				
	17. นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและมีส่วนในการกำหนดเป้าหมายในการประเมิน				
	18. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
	19. มีการประเมินผลการเรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม				
	20. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหา				

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ ค.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สารสำคัญ				
	1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	4.40	0.55	มาก
	1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	4.20	0.45	มาก
	1.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.20	0.45	มาก
	1.4 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ	4.60	0.55	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ (เนื้อหา)	4.20	0.45	มาก
	2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
	2.3 สามารถบรรลุพฤติกรรมที่คาดหวังได้	4.40	0.55	มาก
	2.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.20	0.45	มาก
3. สาระการเรียนรู้				
	3.1 เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นเรียน	4.40	0.55	มาก
	3.2 เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความต้องการของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
	3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
	3.5 เหมาะสมในการทำโครงการ	4.40	0.55	มาก
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
	4.1 ได้รับความสนใจ	4.20	0.45	มาก
	4.2 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
	4.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	4.20	0.45	มาก
	4.4 จัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำโครงการ	4.60	0.55	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้				
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
	5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
	5.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
6. การวัดและประเมินผล				
	6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
	6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
	6.3 การวัดผลครอบคลุมด้านความรู้ กระบวนการ และทักษะ	4.20	0.45	มาก
	6.4 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	4.40	0.55	มาก
	รวม	4.40	0.55	มาก

ตารางที่ ค.3 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.37	0.22
2	0.70	0.54
3	0.65	0.63
4	0.51	0.44
5	0.33	0.54
6	0.36	0.79
7	0.76	0.46
8	0.58	0.39
9	0.72	0.77
10	0.78	0.30
11	0.76	0.60
12	0.73	0.77
13	0.68	0.34
14	0.35	0.36
15	0.68	0.34
16	0.46	0.35
17	0.35	0.47
18	0.32	0.42
19	0.78	0.30
20	0.27	0.70
21	0.33	0.54
22	0.36	0.79
23	0.76	0.46
24	0.58	0.39
25	0.72	0.77

(ต่อ)

ตารางที่ ค.3 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
26	0.78	0.30
27	0.76	0.60
28	0.73	0.77
29	0.68	0.34
30	0.35	0.36
	ค่าความยาก 0.27 – 0.78	ค่าอำนาจจำแนก 0.22-0.79
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83		

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.4 ความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนโดยการวัดจากผู้เชี่ยวชาญ

แบบวัดความพึงพอใจ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านเนื้อหา								
1. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับ ความสนใจและ ความต้องการของ นักเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2. นักเรียนมีส่วนร่วม ในการเลือกเนื้อหา และตัดแปลงบท อ่านให้น่าสนใจมาก ยิ่งขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3. เนื้อหามีความ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การ อ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4. การจัดเนื้อหา เหมาะสมกับเวลา และมีความยืดหยุ่น	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5. ความรู้ที่นักเรียน ได้รับเป็นเรื่องที่ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
ด้านครูผู้สอน								
6. ครูตั้งใจสอน ให้ คำแนะนำนักเรียน ในการทำกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ค.4 (ต่อ)

แบบวัดความพึงพอใจ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
7. ครูให้โอกาสนักเรียน ซักถามปัญหา	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8. ครูยอมรับความ คิดเห็นของนักเรียน ที่ต่างไปจากครู	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
9. ครูมีการเตรียมการ สอน (พิจารณาจาก สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มี ความพร้อม)	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10. ครูประเมินผล อย่างยุติธรรม	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้								
11. ครูผู้สอนตั้งคำถาม หรือข้อความ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อกระตุ้น นักเรียนให้ อภิปรายร่วมกัน	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ค.4 (ต่อ)

แบบวัดความพึงพอใจ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
12. ครูผู้สอนแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 3 คน และให้ช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13. ครูผู้สอนตั้งคำถามให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง และหาคำตอบด้วยตนเอง	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
14. ครูผู้สอนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านโดยการเขียนเติมข้อความ และนำเสนอหน้าชั้นเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15. ครูผู้สอนเฉลยและแก้ไขข้อบกพร่องจากการทำแบบฝึกหัดประกอบการอ่านร่วมกับผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ค.4 (ต่อ)

แบบวัดความพึงพอใจ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านการวัดประเมินผล								
16. มีการประเมินผล ตลอดการทำ กิจกรรม	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
17. นักเรียนทราบผล การเรียนรู้ของ ตนเองและมีส่วน ในการกำหนด เป้าหมายในการ ประเมิน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18. มีการประเมินผล สัมฤทธิ์ทางการ เรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19. มีการประเมินผล การเรียนรู้รายบุคคล หรือรายกลุ่ม	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
20. การประเมินผล ครอบคลุมเนื้อหา	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ ค.5 ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามวัด ความพึงพอใจ

ข้อที่	ค่าความยาก (r_{xy})	ค่าความเชื่อมั่น (α)
1.	0.72	0.89
2.	0.65	0.90
3.	0.48	0.90
4.	0.46	0.90
5.	0.75	0.89
6.	0.47	0.90
7.	0.62	0.90
8.	0.72	0.89
9.	0.64	0.90
10.	0.80	0.89
11.	0.52	0.90
12.	0.72	0.89
13.	0.65	0.90
14.	0.43	0.90
15.	0.38	0.90
16.	0.47	0.90
17.	0.62	0.90
18.	0.72	0.89
19.	0.64	0.90
20.	0.80	0.89
ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.38 – 0.75		
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90		

ภาคผนวก ง

คะแนนจากการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ง.1 คะแนนของการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA) ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คนที่	ก่อนเรียน	คะแนนของการจัดการเรียนรู้																
		แผนที่ 1						แผนที่ 2					แผนที่ 3					
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	รวม	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	รวม	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	รวม
(30)	(5)	(5)	(13)	(4)	(4)	(31)	(15)	(3)	(8)	(15)	(41)	(10)	(3)	(16)	(8)	(6)	(43)	
1	13	4	4	10	4	3	25	12	3	6	15	36	8	3	13	8	5	37
2	12	4	4	10	4	3	25	15	3	6	13	37	7	3	12	7	5	34
3	11	4	5	8	4	3	24	12	2	6	14	34	8	2	15	8	3	36
4	13	3	5	10	4	3	25	13	2	7	12	34	8	3	13	8	4	36
5	13	3	4	8	3	3	21	14	3	8	12	37	7	2	14	7	5	35
6	10	5	5	10	4	3	27	12	2	7	13	34	7	3	11	8	5	34
7	9	5	5	9	4	4	27	13	2	7	11	33	6	2	14	8	5	35
8	12	4	3	11	3	4	25	12	2	7	13	34	6	3	13	7	4	33

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	คะแนนของการจัดการเรียนรู้																
		แผนที่ 1						แผนที่ 2					แผนที่ 3					
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	รวม	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	รวม	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	รวม
(30)	(5)	(5)	(13)	(4)	(4)	(31)	(15)	(3)	(8)	(15)	(41)	(10)	(3)	(16)	(8)	(6)	(43)	
9	11	4	4	9	4	3	24	11	2	7	12	32	7	2	14	7	4	34
10	11	4	5	10	3	4	26	14	2	7	11	34	6	2	13	7	5	33
11	10	4	5	9	4	4	26	13	2	6	11	32	7	3	15	6	4	35
12	10	3	4	10	3	4	24	13	2	6	13	34	6	3	15	7	6	37
13	12	4	5	11	3	4	27	14	3	6	13	36	7	2	14	8	5	36
14	11	4	4	12	4	4	28	13	3	7	13	36	6	2	13	8	5	34
15	10	5	5	10	3	3	26	12	2	7	10	31	8	2	14	7	6	37
16	13	5	5	11	4	4	29	12	3	8	14	37	8	2	16	8	3	37
17	10	4	5	10	3	4	26	12	3	8	14	37	7	3	13	6	5	34

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	คะแนนของการจัดการเรียนรู้																
		แผนที่ 1					แผนที่ 2					แผนที่ 3						
		ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	รวม	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	รวม	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	รวม
(30)	(5)	(5)	(13)	(4)	(4)	(31)	(15)	(3)	(8)	(15)	(41)	(10)	(3)	(16)	(8)	(6)	(43)	
18	12	4	5	10	3	3	25	12	3	7	11	33	8	3	15	7	5	38
19	11	5	5	11	3	3	27	13	2	8	10	33	8	3	13	8	4	36
20	10	5	4	12	3	3	27	11	3	6	4	24	6	3	14	7	6	36
Σ	224						514					678						707
\bar{X}	11.20						25.70					33.90						35.35
S.D.	1.24						1.75					2.97						1.46
%	37.33						82.90					82.68						82.21

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนของการจัดการเรียนรู้												
	แผนที่ 4						แผนที่ 5					รวมทั้งหมด	หลังเรียน
	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	รวม	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	รวม		
	(5)	(3)	(3)	(5)	(5)	(21)	(5)	(5)	(5)	(4)	(19)	(150)	(30)
1	5	3	2	5	4	19	5	5	3	4	17	134	25
2	4	2	3	5	4	18	3	5	2	4	14	128	23
3	5	3	2	5	5	20	4	3	4	4	15	129	25
4	5	2	2	5	5	19	4	3	3	3	13	127	24
5	3	3	2	3	5	16	4	5	3	4	16	125	24
6	4	2	3	4	3	16	3	5	3	3	14	125	24
7	3	2	2	4	4	15	5	5	3	4	17	127	23
8	4	3	2	4	5	18	5	5	3	3	16	126	27
9	3	2	2	3	5	15	4	3	5	4	16	121	26

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนของการจัดการเรียนรู้												
	แผนที่ 4						แผนที่ 5					รวมทั้งหมด	หลังเรียน
	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	รวม	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	รวม		
	(5)	(3)	(3)	(5)	(5)	(21)	(5)	(5)	(5)	(4)	(19)	(150)	(30)
10	4	2	2	5	5	18	5	3	3	4	15	126	25
11	3	2	3	5	4	17	5	5	5	3	18	128	26
12	5	2	3	4	3	17	4	3	5	4	16	128	25
13	5	2	3	5	4	19	5	4	3	3	15	133	24
14	4	3	2	5	4	18	5	3	3	4	15	131	24
15	3	3	3	4	4	17	4	4	4	3	15	126	23
16	5	2	2	3	3	15	5	4	3	4	16	134	21
17	3	3	2	5	5	18	3	4	4	4	15	130	23
18	3	2	3	3	5	16	4	3	2	4	13	125	24

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนของการจัดการเรียนรู้												
	แผนที่ 4						แผนที่ 5					รวมทั้งหมด	หลังเรียน
	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	รวม	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	รวม		
	(5)	(3)	(3)	(5)	(5)	(21)	(5)	(5)	(5)	(4)	(19)	(150)	(30)
19	5	3	3	5	3	19	4	3	4	3	14	129	24
20	4	2	2	3	4	15	4	4	2	3	13	115	24
Σ						345					303	2547	484
\bar{X}						17.25					15.15	127.35	24.20
S.D.						1.59					1.39	4.37	1.32
%						82.14					79.74	82.16	80.67

ตารางที่ ง.2 คะแนนวัดความสามารถการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
	(30 คะแนน)	(30 คะแนน)
1.	13	25
2.	12	23
3.	11	25
4.	13	24
5.	13	24
6.	10	24
7.	9	23
8.	12	27
9.	11	26
10.	11	25
11.	10	26
12.	10	25
13.	12	24
14.	11	24
15.	10	23
16.	13	21
17.	10	23
18.	12	24
19.	11	24
20.	10	24
Σ	224	484
\bar{X}	11.20	24.20
S.D.	1.24	1.32
%	37.33	80.67

ตารางที่ ง. 3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	คะแนน ก่อนเรียน (30)	คะแนน หลังเรียน (30)	ΣD	ΣD^2
1.	13	25	12	144
2.	12	23	11	121
3.	11	25	14	196
4.	13	24	11	121
5.	13	24	11	121
6.	10	24	14	196
7.	9	23	14	196
8.	12	27	15	225
9.	11	26	15	225
10.	11	25	14	196
11.	10	26	16	256
12.	10	25	15	225
13.	12	24	12	144
14.	11	24	13	169
15.	10	23	13	169
16.	13	21	8	64
17.	10	23	13	169
18.	12	24	12	144
19.	11	24	13	169
20.	10	24	14	196
Σ	224	484	260	3446
\bar{X}	11.20	24.20	13.00	172.30
S.D.	1.24	1.32		
%	37.33	80.67		

จากสูตร สูตร $t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad df = n - 1$

แทนค่าในสูตร $t = \frac{260}{\sqrt{\frac{(20 \times 3446) - (260)^2}{20 - 1}}} \quad df = n - 1$

$$t = \frac{260}{\sqrt{\frac{68920 - 67600}{19}}} \quad df = n - 1$$

$$t = \frac{260}{\sqrt{\frac{1320}{19}}} \quad df = n - 1$$

$$t = \frac{260}{\sqrt{70}} \quad df = n - 1$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

$$t = \frac{260}{8.37} \quad df = n - 1$$

$$t = 31.063 \quad df = n - 1$$

ตารางที่ ง.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์
(MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ผลการประเมิน (คน)						\bar{X}	S.D.
	น้อยที่สุด 1	ปานกลาง 2	ปานกลาง 3	มาก 4	มากที่สุด 5			
1	-	-	-	14	6	4.30	0.47	
2	-	-	-	13	7	4.35	0.49	
3	-	-	-	13	7	4.35	0.49	
4	-	-	-	14	6	4.30	0.47	
5	-	-	-	16	4	4.20	0.41	
6	-	-	-	10	10	4.50	0.51	
7	-	-	-	15	5	4.25	0.44	
8	-	-	-	13	7	4.35	0.49	
9	-	-	-	13	7	4.35	0.49	
10	-	-	-	14	6	4.30	0.47	
11	-	-	-	5	15	4.75	0.44	
12	-	-	-	6	14	4.70	0.47	
13	-	-	-	7	13	4.65	0.49	
14	-	-	-	8	12	4.60	0.50	
15	-	-	-	9	11	4.55	0.51	
16	-	-	-	16	4	4.20	0.41	
17	-	-	-	15	5	4.25	0.44	
18	-	-	-	13	7	4.35	0.49	
19	-	-	-	13	7	4.35	0.49	
20	-	-	-	15	5	4.25	0.44	
รวม	-	-	-	12	8	4.40	0.47	

ภาคผนวก จ

หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกันทรวิชัย

ด้วย นางสาวชกร ภัทรประเสริฐ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือวิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมะค่าพิทยาคม

ด้วย นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือวิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางณัฏฐา ภูตะโชติ

ด้วย นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทชุม)
 คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
 อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒

ที่ ลสบ ว ๑๕๖ /๒๕๖๓

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง

ด้วย นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูษิต บุญทองเถิง จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ สสบ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์

ด้วย นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัฏฐชัย จันทชุม)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ลสบ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ธัญญา ว่องปรีชญา

ด้วย นางสาวชกร ภัทรประเสริฐ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHARAKHAM UNIVERSITY

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒

ที่ ลสบ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล เอกะกุล

ด้วย นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ รหัสประจำตัว ๖๒๘๒๑๐๕๒๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHARAKHAM UNIVERSITY

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

กชกร ภัทรประเสริฐ, ทศนีย์ นาคคุณทรง และทิพาพร สุจारी. (2564). “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, (12)(6), ตุลาคม-ธันวาคม.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวกชกร ภัทรประเสริฐ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2539
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น
สถานที่อยู่	บ้านเลขที่ 199 หมู่ 10 ตำบลกุดไผ่จ่อ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 44150
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 199 หมู่ 10 ตำบลกุดไผ่จ่อ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 44150
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนมะค่าพิทยาคม ตำแหน่ง หมู่ 3 93 ถนน มะค่า-ไผ่จ่อ ตำบลมะค่า อำเภอกันทรวิชัย มหาสารคาม 44150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2558	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2564	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม